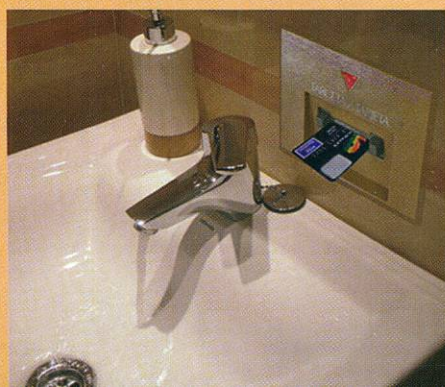

Els mossos ja són aquí

Desallotjen una casa okupa al carrer Ignasi Iglesias

La posta en marxa de la
dessalinitzadora **duplicarà**
la factura de l'aigua

Infantil • Juvenil

TREBALLEM AMB LES MILLORS MARQUES DEL SECTOR

Tot moda

- Roba infantil i juvenil
- Roba interior
- Roba de la Llar

Telf. 646 84 55 98

Llenceria • Llar

Crta. Bunyola, 50
(cantonada Onze de Setembre)
EL PRAT DE L.

Bar Restaurante la

STELLANA

desde 1968

• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS ESPECIALIDAD EN

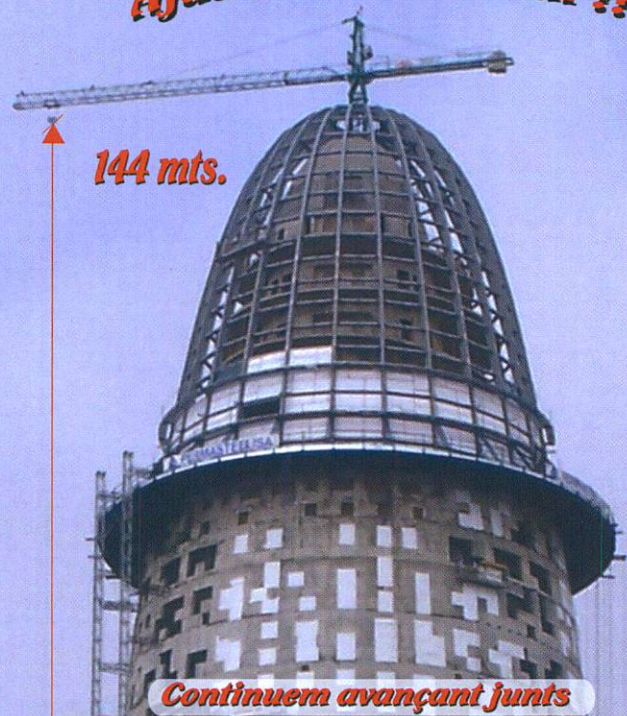
- BONITO DEL NORTE
- ENSALADILLA RUSA
- PULPO A LA GALLEGA
- CALAMARES ANDALUZA
- JAMÓN CANARIO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Continuem avançant junts

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

902.370.901

EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

Escoles bressol: avancem, però tard

Des del 5 de novembre, el Prat compta amb una nova escola bressol municipal, El Cabusset, dotada de 104 places per a nens d'edats compreses entre els 0 i els 3 anys. L'oferta pública d'escoles bressol és un dels temes de ciutat que més s'ha criticat durant els darrers anys. La incorporació de la dona a la feina i les dificultats que les empreses posen per conciliar la vida laboral i personal han fet, tot plegat, que cuidar els fills sigui un problema secundari. El principal és on deixar-los per tal que el cuidin mentre estem a la feina.

Fins ara, l'oferta d'escoles bressol públiques s'estenia a dos centres: el Sol Solet, construïda durant el franquisme i gestionada ara per l'ajuntament, i la llar d'infants Dumbo, dependent de la Generalitat. Ara, amb una tercera, l'oferta pública augmenta, sí, però ho fa tard. Ho fa quan bona part dels pares han hagut de recórrer a les escoles bressol privades de la ciutat, l'oferta de les quals és més abundant, però molt menys econòmica. La rigidesa del mercat laboral, emparada en una manca de legislació que protegeixi més el dret a exercir de pares, ha creat un problema. Dissortadament, ni les Administracions autonòmiques ni locals han sabut posar remei, i han anat deixant que la iniciativa privada s'ocupi gairebé exclusivament d'atendre aquesta franja de la infància quan els pares no tenen cap familiar que els hi faci un cop de mà. És un altre problema d'interès públic del qual s'ha fet càrrec el mercat privat. Per descomptat, no és un problema exclusiu del Prat. Si fem números per les ciutats veïnes, comprovarem que la proporció d'escoles bressol públiques per habitant no varia gaire, sense entrar al detall del nombre exacte de places de cada centre. Només Cornellà, amb 1 centre per cada 16.000 habitants, es desmarca favorablement en aquesta estadística.

El problema de la conciliació entre feina i família és més aviat recent, però no tant com perquè els polítics hagin badat tant de temps buscant qui havia de fer què. De qui era la competència educativa sobre els nens de 0 a 3 anys? Fins fa dos anys i escaig no s'han posat d'acord ajuntaments i Generalitat. Però, com deïem, la conciliació és un problema recent, però fa bastant més de dos anys que ho és.

EL TEMA

5 La nova escola-bressol El Cabusset obre les seves portes

L'ENTREVISTA

9 Rosalia Casas, pediatra i cooperant de l'ONG Yamuna

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

14 El Prat torna a votar socialista a les eleccions de la Generalitat

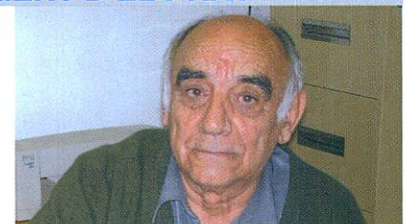
LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

23 Els Mossos desallotgen una casa okupada al carrer Ignasi Iglesias

LA GENT D'EL PRAT

25 Francisco Chamorro, una vida dedicada al treball i les causes socials

LA CULTURA

32 GATS comença nova etapa amb la gestió al Centre Cívic de St. Cosme

ELS ESPORTS

38 Entrevista a Xavi Martí, jugador del CB Prat

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicrodelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalías

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías

Director Adjunt: Vicenç Tierra

Cap de redacció: Javier Martínez

La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macías, Mariano

Martínez, Laura Ramos, Agustín Morales, Óscar Solsona •

Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol,

Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos

Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà Fotos: Aurelio Poyato

• Publicitat: Marta Raventós Maquetació: Mariano Martínez

ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

C. Penedès 117 (Cantonada
Av. Verge de Montserrat)
08820 • EL PRAT

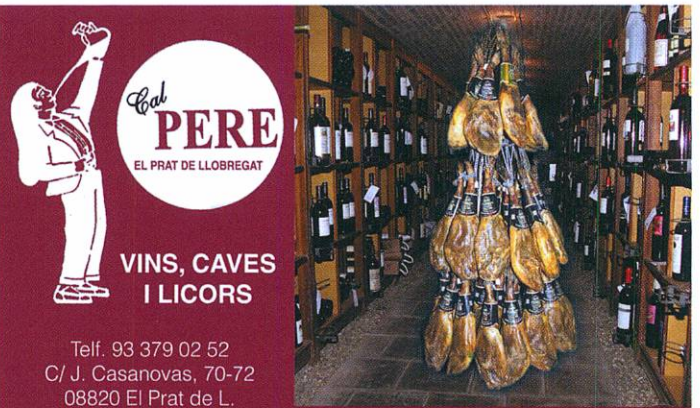
*Clinica
Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

Cal
PERE
EL PRAT DE LLOBREGAT

VINS, CAVES
I LICORS

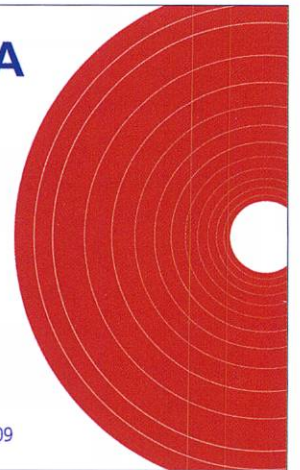
Tel. 93 379 02 52
C/ J. Casanovas, 70-72
08820 El Prat de L.

E-mail: cal-pere@vintienda.com • web: www.ancev.com/asociados/calpere

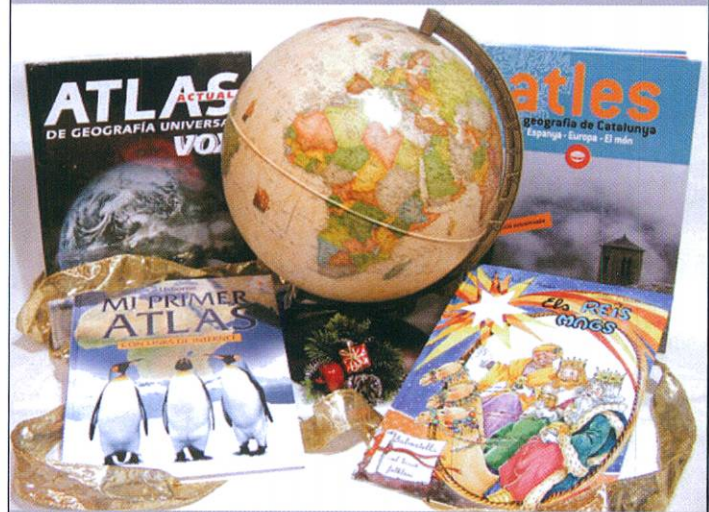
A S E S O R I A
M C C • G I S E

- Asesoramiento Laboral • Contable
- Fiscal • Jurídico
- Declaraciones de renta Módulos
- Estimación Directa

Miquel Martí i Pol, 10-12 • El Prat de L.
miguelacabezas@hotmail.com
Telf. 93 479 56 88 • 610 540 789 • Fax. 93 378 80 09

*Per fer un bon
regal, vine al
Club del Llibre !*

SERVEI SECRETARIA

Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

Sol Pisos
Asesoría Inmobiliaria

En Sol Pisos
seguridad y eficacia
garantizada

Más de **100** pisos a elegir
y una amplia cartera de clientes

Conseguir la satisfacción de nuestros clientes ofreciendo el mejor servicio y atención, es nuestro objetivo.

Por eso Sol Pisos garantiza la mejor relación calidad-precio, además de ofrecer las mejores condiciones financieras sin entradas, y con hipotecas hasta 40 años. Porque para Sol Pisos.

Visítanos en nuestras oficinas: Avd. Verge Montserrat, 78-82 Local. Telf. 93 378 89 50
Coronel Sanfeliu, 41 Telf. 93 370 18 18

La nova escola-bressol El Cabusset obres les portes a un centenar de nens

Massiva assistència a la jornada inaugural, en un centre educatiu qualificat de "magnífic"

NEUS MACÍAS / "El cabusset és un ocell aquàtic que viu a les basses, els canals i les llacunes, típic dels ecosistemes del Delta del Llobregat, i fa els seus nius a plataformes flotants. S'alimenta de petits peixos, als què pesca cabusstant-se dins l'aigua". D'aquesta pedagògica forma va explicar l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor –amb l'ajuda dels tècnics del Departament de Medi Ambient del consistori– com és l'ocell que dona nom a la nova escola-bressol, situada a la plaça del músic Blai Carmona, i que es va inaugurar el passat 5 de novem-

Vista de la nova escola bressol.

sol, que serà gestionada a través de la Fundació Catalana de l'Esplai. El cabusset serà un centre educatiu "regit pels valors pedagògics. Volem que sigui una escola oberta, un espai de relació i que els pares tinguin absoluta confiança en els professionals", va assegurar Albaladejo. La regidora ecosocialista va ressaltar que El Prat compta, a partir d'ara, amb 294 places públiques per a infants d'entre 0 i 3 anys.

Montserrat Casas, directora general de centres educatius del Departament d'Educació de la

Continúa pàgina 7

"Es un pas endavant per a oferir alternatives a la necessitat creixent de les famílies de portar els seus fills a aquests espais" (Lluís Tejedor)

bre. Al dia següent, 101 nens i nenes de la ciutat omplirien les aules del nou centre educatiu, i els petits ja començaven a acostumar-se al que serà el seu entorn, gràcies a les joguines, noves de trinca, distribuïdes per les diferents aules.

Un grup d'animació donava la benvinguda a les famílies, minuts abans de la inauguració oficial i dels discursos de les autoritats presents. Ma. José Albaladejo, regidora d'Educació de l'ajuntament d'El Prat, explicava que fa dos anys la Generalitat va traspasar les competències de la franja de 0 a 3 anys a l'administració municipal, sensible a la forta demanda social que les famílies tenen. Tot i això, el govern autonòmic s'ha encarregat del finançament i el manteniment de l'escola-bres-

L'oposició considera insuficient el nombre d'escoles bressol

Antonio Gallego (PP): "Ha millorat l'oferta, però el déficit encara és brutal"

El portaveu municipal del PP al Prat considera que s'ha arribat tard a l'hora de fer front a la manca de places públiques d'escoles bressol. "Tenim uns 3000 nens d'entre 0 i 3 anys que són clients potencials de les escoles bressol. Amb les dues municipals i la de la Generalitat no es cobreix ni una mínima part de la demanda", afirma Gallego. El regidor del PP sosté que, en canvi, l'oferta privada de llars d'infants és molt potent, "la qual cosa demostra que el servei té moltíssima demanda". Gallego creu que el pressupost municipal no patiria gaire si l'ajuntament invertís en la construcció d'altres escoles bressol, "perquè la Generalitat subvenciona gran part d'aquests projectes".

El regidor també considera que manquen escoles bressol prop dels centres empresarials del Prat. "No hi ha ni al Mas Blau ni a l'aeroport. Si fos al contrari, donarien un gran servei a les mares treballadores", diu. Gallego recorda que a la ZAL de la Zona Franca sí que n'hi ha una, però posada en marxa pel consorci d'empreses. "L'ajuntament hauria de negociar amb les promotores i amb les empreses com a condició per instal·lar-se al Prat el fet que construïssin escoles bressol a prop. Al Prat Nord tenen una gran oportunitat per fer-ho, és l'espai perfecte per anar reservant espai per aquest tipus d'equipament", argumenta el regidor. Gallego també opina que, com que les competències administratives sobre aquesta franja d'edat (nens de 0 a 3 anys) no han estat clares fins fa poc, "l'ajuntament ha anat utilitzant el tema de les escoles bressol com argument polític contra el govern de Pujol".

Felip-Neri Gordi (CiU): "És la primera escola bressol municipal de la democràcia"

El líder del grup municipal de Convergència i Unió critica els grups "d'esquerra" perquè "en 25 anys només han fet una escola bressol". "El rendiment es desastrós. Sort que les privades estan substituïnt d'una forma molt raonable les mancances del govern de Tejedor", afirma Gordi. El portaveu convergent posa èmfasi en el fet que el Cabusset "és la primera escola bressol municipal de la democràcia al Prat" (argument també expressat pel seu homòleg del PP). Recorda que la Sol Solet va ser construïda durant el franquisme, i després l'ajuntament va adoptar la gestió. "Els governs de CiU a la Generalitat van treure cada any convocatòries per fer escoles bressol que molts ajuntaments van aprofitar. El del Prat no va tenir mai voluntat política, ni solars, ni planificació urbanística", diu, i afegeix que "si diuen que les competències eren de la Generalitat, fan demagogia, perquè les competències no les tenia ningú; el problema de l'educació dels 0 a 3 anys ha anat sorgint al mateix temps que la dona s'ha anat incorporant al mercat de treball".

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO
SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS · ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y
REPARACIÓN

CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atiende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª

Teléfono 93 370 43 77

EL PRAT DE LLOBREGAT

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

TRIF TORRENTS® S.L.

Construccions Metàliques
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9

Teléfono. 93 379 40 95

Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT

(Barcelona)

Teléfonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

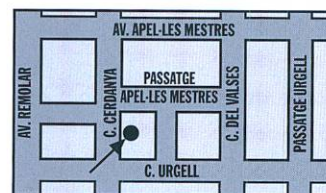
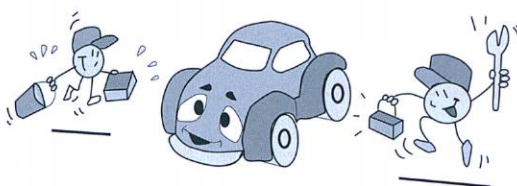

Nos hemos
trasladado a la nave
del Polígono
Can Calderón de
Viladecans

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91

El Prat de Llobregat

Tel. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Generalitat, va destacar que des de la seva conselleria s'estan inaugurant més escoles-bressol que mai. "En els últims dos anys, han començat a funcionar més centres d'aquest tipus que escoles de primària i secundària". Això és conseqüència dels convenis signats amb 400 municipis de Catalunya per a la construcció i manteniment de les escoles-bressol. "Un exemple de la importància d'una estreta col·laboració entre ajuntaments i Generalitat", va destacar Casas. Com a docent, va recordar que les escoles-bressol "desenvolupen en el nen la capacitat de viure, de compartir i participar".

"L'equipament més maco de la ciutat"

L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, va explicar que es trobava "feliç", perquè el nou espai s'ha construït al seu barri, "i he vist com creixia dia a dia". Va recordar que la plaça Blai Carmona, catalogada com a zona per a equipaments, havia estat fins ara un solar on els veïns es relacionaven entre ells i funcionava com un parc. "Per això agraeixo la seva comprensió i col·laboració". Segons Tejedor, la construcció d'aquest centre educatiu "és un pas endavant per a oferir alternatives a la necessitat creixent de les famílies de portar als seus fills a aquests espais", i resulta vital "incorporar els nens des de petits al sistema educatiu". Així, l'alcalde va destacar que, tot i la nova oferta de places públiques, "que s'han adjudicat de forma totalment transparent, mitjançant un sorteig", hi ha moltes famílies que havien fet la sol·licitud i no han estat seleccionades. "Mentre hi hagi més demanda que oferta, aquesta ha de ser una de les nostres prioritats, i ja estem treballant en el projecte d'una futura escola-bressol". Tejedor va qualificar El Cabusset com un "projecte

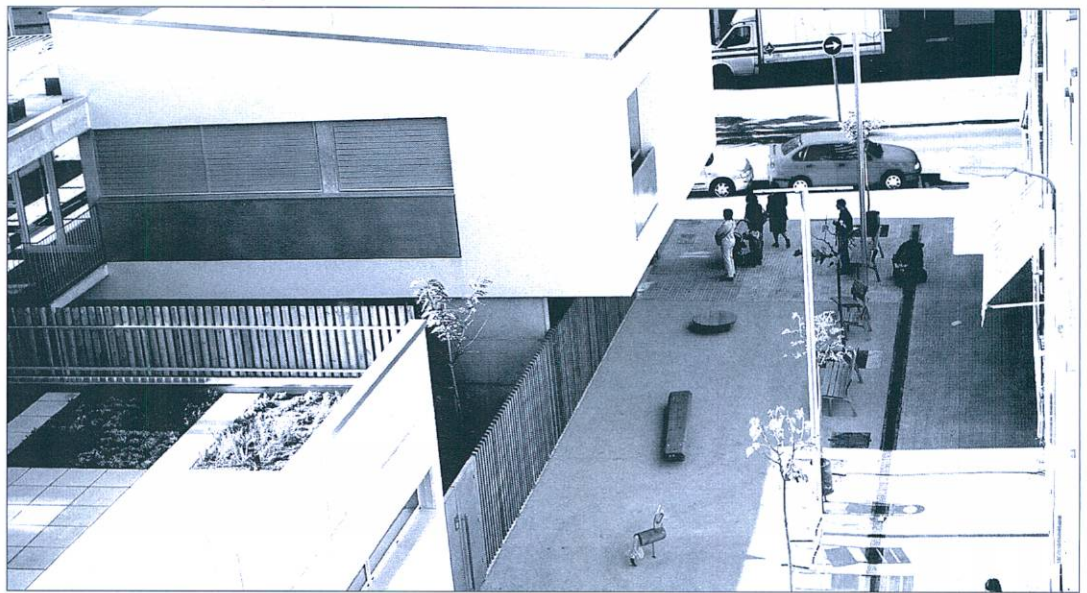

Foto de l'entrada principal de la nova escola bressol

magnífic, potser l'equipament més maco de la ciutat, s'ha dissenyat amb una gran sensibilitat per fer-lo bonic i agradable".

Els cargols, les tortugues, els lleons...

La mateixa sensació van tenir centenars de persones, que van poder passejar per les aules de El Cabusset, en una jornada de portes obertes. Totes destacaven la qualitat de l'equipament i les bones instal·lacions d'un centre que ha incorporat elements sostenibles, com plaques

solars o sistemes de recollida d'aigua de pluja. A cadascuna de les aules, totes amb noms d'animals, les professores atendien els pares dels petits futurs usuaris. L'aula dels cargols per als lactants –els més lents, que es desplacen encara pel terra –, les tortugues per als que tenen uns mesos més, els hipopòtams, els elefants, els lleons –els més grans de l'escola, entre dos i tres anys...I cadascuna de les aules amb la seva cançó corresponent. Tot a punt per a rebre els més petits: dibuixos a les parets; una decoració de tardor, amb cas-

tanyes retallades i penjant del sostre; la foto dels menuts al seu penjador corresponent... "Les últimes setmanes han estat d'infart", comentava Toñi Monje, directora de l'escola-bressol, i que procedeix de l'ensenyament públic. "L'equip docent ha estat preparant des de l'estiu tots els detalls, i dissenyant també el projecte educatiu", explicava Monje, que a la jornada inaugural va acompanyar l'alcalde per mostrar-li les noves instal·lacions. A partir del 6 de novembre, la seva batalla diària serà amb els petits. ■

L'OFERTA PÚBLICA D'ESCOLES BRESSOL A LES PRINCIPALS CIUTATS DEL BAIX

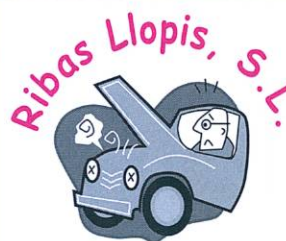
Ciutat	Habitants	escoles bressol públiques	proporció escoles/hab
El Prat	63.111	3	1/21.037
Castelldefels	56.718	1	1/56.718
Cornellà	84.131	5	1/16.826
Esplugues	46.550	4	1/11.637
Gavà	44.210	2	1/22.105
Sant Boi	81.181	3	1/27.060
Sant Feliu	42.267	4	1/10.567
Viladecans	61.043	3	1/20.347

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

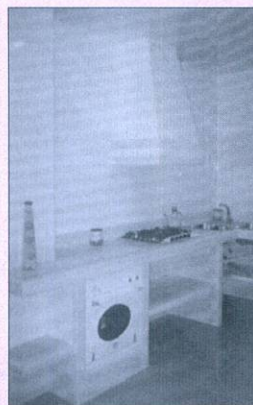
POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

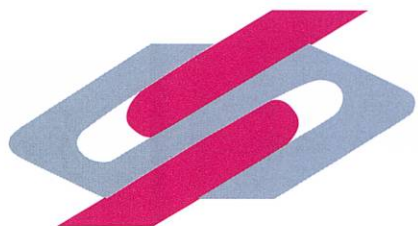
- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

P CRISTALERÍA **PEDRO** METALISTERÍA

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

SUEPRAT

Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

Rosalia Casas, pediatra i cooperant de l'ONG Yamuna

«Sembla impossible que hi hagi dos mons tan diferents a només 13 hores d'avió»

JAVIER MARTÍNEZ / Rosalia Casas (1957) viu a la seva Barcelona natal, però porta 20 anys exercint de metge pediatra al Prat. Juntament amb el seu marit, el doctor Nebot, dirigeix una clínica pediàtrica a la qual li ha volgut afegir una altra vessant: convertir-la en subseu de Yamuna, una ONG d'ajut als nens marginats de Madagascar i l'Índia.

—No havia sentit parlar abans de la seva ONG. Què és Yamuna?
—És una ONG fundada per dues persones que van adoptar en el seu dia nens africans. Té una estructura més petita que altres ONG més conegudes i la seva fita principal era crear una granja escola a Madagascar. El projecte es va fer realitat el 2004.

—A qui va destinada aquesta escola?

—A les dones i als nens amb menys recursos. Són dones que han estat abandonades, violades, que viuen en situació de pobresa extrema. Allà els proporcionem alfabetització i assegurem que tinguin menjar tres cops al dia i un llit. Això és tot al que es pot aspirar en un país tan pobre.

—La tasca d'alfabetització comporta el fet d'ensenyar-los també a fer les coses per si mateixos?

—Sí. La idea és que s'hi estiguin un any i les dones aprenguin una feina. A l'escola disposem d'un gran hort i els ensenyem a conrear. Però el primer que s'ha de fer amb aquestes dones és ensenyar-les a tenir autoestima. Es consideren a si mateixes com un no res, i moltes vegades no tenen consciència que la relació amb els fills implica estimar-los. Ara, només un any i escaig després, ja trobem que algunes dones acollides s'estan quedant a treballar com educadores i cuidadores dels nens i les mares que entren com acollits.

—Com li va sorgir la possibilitat de

La doctora Casas, durant la seva visita a la granja escola de Madagascar, el passat mes de maig

col·laborar tan activament al projecte?

—M'ho va proposar una amiga que també és pediatra. Normalment aquest tipus de projectes requereixen la intervenció de metges pediàtres i requereixen contactar amb els hospitals de la zona per coordinar l'atenció als nens.

—Imagino que el concepte d'atenció mèdica i hospitalització allà és ben diferent del que coneixem.

—I tant. Allà es pateix sífilis, desnutrició extrema, paludisme, en fi, coses que aquí no estem acostumats a veure ni tractar. D'altra banda, allà la maternitat consisteix en res. Hi ha una habitació petita amb un llit de ferro per a les mares i, després, els nadons nascuts els tenen apilats de cinc en cinc en llits. Els hi posen un biberó a sobre del llit i ja s'ho faran ells per anar a xuclar.

—Per què està tan mal equipada la sanitat?

—Perquè allà no hi ha sanitat pública i les famílies són massa pobres com per pagar-se qualsevol tractament, o un simple «electro». Vaig conèixer una mare que tenia un nen a l'hospital i només podia fer que

esperar a què es morís, perquè no tenia diners per pagar els tractaments que calien.

—Què va pensar vostè la primera vegada que va veure in situ totes aquestes mancances?

—Que em sembla impossible que entre el nostre món i el seu hi hagi només 13 hores d'avió. T'adones que, senzillament, nosaltres hem nascut aquí i ells han tingut la mala sort de néixer allà. A Madagascar hi ha molta pobresa. Hi havia gent que cada dia cercava als contenidors d'escombraries les restes del nostre menjar. Hi ha mares que tenen tres o quatre fills en edat de donar-los el pit i ha de decidir a quin d'ells l'hi dona perquè no té recursos per alimentar-los. També et trobes nens molt petits que dormen sota els ponts. Tot i així, és impressionant veure que poden ser feliços amb el poc que tenen.

—Fan vostès enviament de material sanitari o de medicaments?

—Sí. Ara hem aconseguit recaptar diners per enviar una incubadora. És vella, però allà una incubadora és tota una revolució. També hem demanat un aspirador d'excrecions per als nadons i uns fórceps. Pel

que fa als medicaments, també mirem d'enviar, però costa molt, perquè les duanes d'allà no els permeten passar i els hem d'entrar amagats als equipatges.

—Em sorprèn que sigui habitual que el govern d'un país tan pobre sigui a més a més reticent a l'hora d'acceptar quelcom bàsic com els medicaments.

—Sí. La veritat és que no sé l'interès ni el motiu per prohibir-ho, però el fet és que no volen. Però no és l'únic difícil d'enviar. Recordo que una vegada vam haver de deixar un munt de quilos de llet especial aquí a l'aeroport, perquè ens volien fer pagar 800 euros per excés d'equipatge. Portàvem una carta signada de l'ONG declarant que era ajuda humanitària, però la persona que controlava la facturació aquell dia es va tancar en banda i no ens ho va permetre passar. Vam estar a punt de pagar els 800 euros, però després vam pensar que potser no era bona idea, perquè ens podíem trobar amb què, finalment, la duana de Madagascar es quedés el carregament.

—Com aconsegueix els diners i els recursos una ONG d'estructura tan petita?

—Organitzant fires, obres de teatre, venda d'artesanía, etcètera. Amb la companyia T de Teatre hem organitzat un parell de funcions on la recaptació ha anat íntegrament destinada a la organització. Tot i així, les donacions anònimes constitueixen una part molt important dels recursos. El que nosaltres ens gastem en sortir al cinema i prendre un cafè allà serveix per menjar durant un mes. També rebem un petit ajut de la Generalitat i espero que la rebrem també de l'Ajuntament del Prat a partir de l'any vinent, ja que hem declarat la clínica pediàtrica com a subseu de l'ONG.

+ info:
www.associacioyamuna.org

És aquest El Prat que volem?

El proper dilluns 20 de novembre es compliran 31 anys de la mort del general Franco i s'enceta una nova i esperançadora etapa en la vida política de tot l'estat i de manera molt particular a casa nostra, a Catalunya. Els que visquérem amb intensitat els anys de la transició i l'arribada efectiva de la democràcia, val a dir que en guardem un record molt especial. Personalment, com a membre de junta d'Amics d'El Prat, recordo com una fita molt important, el cicle de xerrades "democràcia endavant" que aplegà al teatre del Casal de Cultura els màxims representants de les diverses formacions polítiques catalanes, encara en situació d'il·legals, que despertaren l'interès de molts ciutadans. També recordo la quantitat de reunions, xerrades, actes informatius aquí El Prat a tota la comarca del Baix Llobregat per preparar la manifestació del 17 de setembre en contra del desviament del riu i les posteriors accions en contra de l'ampliació del aeroport.

Els anys anaren passat i després de diverses consultes electorals i referèndums, Espanya es donà una nova constitució i Catalunya recuperà les seves institucions i disposà d'un nou estatut. La democràcia caminava amb pas ferm cap a la normalitat.

De tot això, ja fa més d'un quart de segle i aquí El Prat durant tots aquets anys, hem vist com a cada bugada hem perdut un grapat de llençols: el riu s'ha desviat, la pineda ha quedat reduïda a la mínima expressió, l'aeroport s'ha ampliat, la platja per l'efecte de l'erosió s'ha vist molt minvada, l'agricultura és pràcticament testimonial, les grans empreses tradicionals han tancat, dotzenes de masies s'han enderrocat i encara podríem seguir.

Amb tot l'enrenou del pas del TGV per la ciutat, el tancament de La Seda i la Paperera, s'ha obert un nou front i unes perspectives de creixement cap el nord. El Prat viurà en els propers anys una total i quasi definitiva transformació amb la urbanització de la zona sud des del barri de sant Cosme fins al riu per sota de l'onze de setembre i de la part nord en els terrenys de la Seda, la Paperera i la zona de la Ribera fins a la pota sud. Aquesta transformació, però, té una component força diferent de les anteriors doncs el què i el com s'ha de fer està bàsicament en mans de l'ajuntament. Al marge del compliment del que estipula la llei, pel que fa referència al percentatge d'habitatge protegit o de lloguer, cal decidir si es fan més o menys vivendes si es construeix una replica de Bellvitge

o un tipus d'habitatges mixtes. Cal decidir si es prima la construcció d'edificis d'oficines, hotels, serveis, petites indústries no contaminants i de serveis i tot un llarg llistat d'opcions i en funció de les decisions que es prenguin el futur d'El Prat pot ser d'una manera o una altra ben diferent.

Personalment desconec com està plantejat tot plegat però sembla ser que a diferència de L'Hospitalet, la opció municipal per salvar l'autovia de Castelldefels és fer un gran talús de vuit metres d'alçada per cobrir l'autovia i comunicar la Ribera amb la resta de la ciutat. La proposta no deixa de ser original. Un poble com El Prat pla com el palmell de la mà decideix, per donar una nota de color, fer una muntanyeta al bell mig del casc urbà. Aquesta proposta, podria tenir la seva gràcia, si no fos que el preu es absolutament antisocial. Fer aquesta barbaritat representa entre d'altres coses enderrocar tot el barri que hi ha entre les vies del tren i la Gran Via. No soc enginyer de camins ni arquitecte ni res de tot això però estic absolutament convençut que hi ha fórmules alternatives per no fer aquest disbarat com podria ser desviar la Gran Via paral·lelament a la pota sud o bé simplement soterrar la Gran Via com han fet a L'Hospitalet. No estem parlant de salvaguardar cap edifici patrimonial ni tan sols respectar un dels nuclis habitats més antics d'El Prat, no és una qüestió romàntica de quatre il·luminats, com ens diuen normalment quan parlem de salvar una masia, és tan sols una qüestió de justícia en vers uns ciutadans que amb molt d'esforç i treball han construït la seva llar i per una decisió capritxosa, poden veure com la seva casa queda colgada sota una muntanya de terra. Al marge d'aquest aspecte social, val a dir que estèticament el projecte, en el cas que es plantegi seriosament, és un veritable nyap, com també ho és el fet que segons alguns rumors es vol enderrocar la masia de can Parellada, a la Ribera, per fer-hi passar una carretera. Podríem fer la llista encara molt més llarga i ja tindrem ocasió per fer-ho, però he posat aquests dos exemples tan sols per demostrar dues coses: la primera es que la majoria de coses que afectin al territori d'El Prat en el futur seran competència quasi exclusiva de les decisions municipals i en segon lloc que els que estimem El Prat, si volem seguir treballant, tenim encara molta feina per endavant.

JORDI GILI I FARRÉS

President d'Amics d'El Prat

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

**SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES**
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

Hem deixat ben enrere l'emoció electoral. Si la cosa no s'ha torçat des del tancament de l'edició, tornem a tenir tripart... perdó, "entesa". Al Prat, els candidats no han aixecat passions. Un 48 % d'abstenció ho confirma. Tot i així, constatem, que el PP ha estat la tercera força més votada, per davant fins i tot d'ICV. Al igual que fa anys va passar amb "l'efecte Piqué", tenim motius per pensar que s'està produint un "efecte Gallego" a la nostra ciutat.

Ja tenim una altra escola bressol municipal: el Cabusset. Amb aquesta, són tres de públiques. Si la cosa tira,

anem per bon camí. L'ocasió ho exigeix i la inauguració va comptar amb uns canapés, diuen, dels bons de veritat. A banda d'un cap de protocol, sembla que el consistori sap gastar-se els calés en bons chefs.

Demostrado. Los autobuses PR han llegado tarde, cuando todos nos hemos buscado las castañas para movernos sin transporte público. Si no, cuando vean pasar uno, cuenten el número de pasajeros que viajan en él. Les sobrarán varios dedos de la mano. En la estación de Renfe aumenta algo

el pasaje, pero no es para tirar cohetes. Si de las tres líneas dos se usaran para dar una buena conexión con Barcelona, rentabilizarían el tiempo y, de paso, el carburante.

Desde luego, muy bueno tiene que ser el AVE para justificar todas las averías que sus obras están provocando en las líneas de cercanías. Mientras sigue sin estar claro cuándo llegará, la lógica comercial navideña ya se ha puesto en marcha. Los trenes eléctricos de juguete con forma de AVE se pueden adquirir en unos conocidos grandes almacenes de la ciudad. Intuíamos que el dichoso tren estaba muy ligado a las zonas comerciales, pero no hasta ese punto.

Menos mal que se había llegado a un acuerdo para que las máquinas de las obras del AVE no funcionaran de noche. A las 3 y a las 4 de la mañana, el ruido de los percutores i los pitidos de marcha atrás de los vehículos especiales se percibe a cientos de metros. Por un lado, mucho compromiso político para solucionar el problema, pero por otro, todos tienen prisa por cortar la cinta inaugural y hacerse la foto en 2007 junto al trenecito.

Esperamos que la subida del recibo del agua se vea compensada con la desaparición de la cal, que destroza buena parte de las lavadoras y lavavajillas pratenses. De no ser así, a la subida del recibo tendremos que su-

mar una ampliación de hipoteca para pagar un descalcificador.

A juzgar por las últimas informaciones, el Baix pronto saldrá anunciado en las guías como reserva natural del feroz mosquito tigre. Ya lo han localizado en nueve localidades de la comarca. Dicen que su criadero puede estar en un almacén de neumáticos de Gavá. Lo curioso es que, en las informaciones, El Prat no aparece entre las poblaciones afectadas. Inteligente especie, sin duda, pues se cobija en la austeridad del caucho y huye del confortable hogar pratense. Y es que, al precio que está la vivienda...

Els avions s'enliren ara per la tercera pista. Aena ha matat dos ocells d'un tret: per fi ha donat raó d'ésser a aquesta pista i ha permès així que els avions puguin enlairar-se i girar tot seguit cap el mar, evitant sorolls sobre Gavà Mar. Al novembre, està molt bé. Fins i tot queda maco fer fotos dels enlairaments des del mirador del final de la platja, ja que la pista és la més propera al litoral. Ara bé, si la situació és definitiva, el proper estiu hauran de repartir taps de cera per les orelles dels banyistes.

LA TIRA

Paradoxes de la política

El proppassat 1 de novembre José Montilla i els socialistes van ser castigats per les urnes en perdre una quarta part dels sufragis obtinguts ara fa tres anys. L'efecte crida a milers de catalans no nascuts a Catalunya no li va funcionar a Montilla. El cordovès s'estavella però serà el nou president de la Generalitat. Paradoxes de la vida...!

L'endemà de les eleccions el mapa de Catalunya quedava tenyit del color de la coalició nacionalista CIU. Convergència i els seus socis d'Unió van guanyar a totes les comarques catalanes excepte a tres. Van guanyar a 832 municipis i a totes les capitals catalanes, inclosa Barcelona. Malgrat aquest triomf, CIU passarà els propers quatre anys a l'oposició. Paradoxes de la vida...!

El partit expulsat pels socialistes fa només uns mesos, és a dir ERC, i que a més ha perdut un 24% dels vots, formarà part del nou govern amb més força que el 2003. I, a més, serà un dels responsables de desenvolupar un Estatut que va votar en contra. Paradoxes de la vida...!

L'impulsor del Tripartit i del nou Estatut, Pasqual Maragall és defenestrat pel seu propi partit. Paradoxes de la vida...!

L'únic guanyador del l'anterior tripartit, Iniciativa per Catalunya-Els Verds puja en escons a costa dels seus aliats com a premi, potser, al seu silenci durant tres anys. Ara però no li quedarà més remei que involucrar-se amb el regal que Montilla els hi ha fet al cedir-lis la cartera d'interior. Em costa imaginar-me el senyor Saura, defensor dels *okupes* i dels papers per a tothom, encapçalant aquesta conselleria. Paradoxes de la vida...!

Però deixem les paradoxes i centrem-nos en el aquí i ara. Ara, cal mirar endavant i respectar les regles del joc i per tant els resultats de l'1 de novembre, agradi o no agradi. Ara cal donar una segona oportunitat a aquest Tripartit 2, ara anomenat Entesa, i demanar-li que es preocupin de solucionar els problemes del dia a dia de la gent, que són molts.

Quan a l'oposició, especialment CIU, també li demanaria que, tot i comprendre la seva ràbia per no haver aconseguit el govern, faci una oposició responsable i vetlli pels interessos del poble català. Recordin tots plegats que l'inquietant índex d'abstenció d'aquestes passades eleccions ha estat un toc d'atenció dels ciutadans a la classe política.

MÀXIM PUJADE

Farmacias de guardia

No acabo de comprendre por qué en una ciudad de sesenta y cinco mil habitantes como la nuestra sólo hay una farmacia de guardia. Da la sensación de que los responsables de este servicio público den por sentado que todos los ciudadanos tenemos coche propio para desplazarnos o podamos coger un taxi cuando tengamos necesidad de una farmacia que, en muchas ocasiones, queda muy alejada de nuestros domicilios. La cosa se agrava cuando es de noche.

Hace unos días tuve que ir a la farmacia de guardia para comprar unas medicinas que le habían recetado a mi marido en una visita de urgencia, de madrugada, en el CAP Ramona Vía. Pues bien, en una de las farmacias que hay en la Avenida Virgen de Montserrat indicaban que la farmacia de guardia estaba en el Polígono de la Granja, cosa totalmente incierta ya que aquella farmacia la han trasladado al Barrio de Sant Cosme, en una calle que no recuerdo. Cosa de las que nos enteramos mi hijo y yo, al que tuve que llamar a su domicilio para que me acompañara con su vehículo, después de un periplo por la zona.

¿Tan complicado es que, como mínimo, haya dos farmacias de guardia? Creo que una tendría que estar ubicada en el casco antiguo o cercanías para atender las necesidades de la zona norte de la ciudad. Y la otra, situada después de la Avenida Virgen de Montserrat, lado mar, atendería a otro núcleo muy importante de la ciudad. De esta forma los pratenses estaríamos mejor atendidos. Y la verdad es que farmacias para realizar este servicio hay más que suficientes.

¿De quién depende organizar este servicio? ¿Del Ayuntamiento? ¿De la Generalitat?

Por favor, resuelvan un asunto que no es nada complicado. Sólo hace falta un poco de buena voluntad para solucionarlo.

Mercedes Fuentes

Opinión sobre la vivienda en el Prat

Me gustaría saber por que una entidad como "la Caixa" que anuncia a bombo y platillo su compromiso con la sociedad y los ciudadanos no es capaz de conceder el 100% de una hipoteca de protección oficial.

Actualmente tengo una nómina mensual de 1500 euros netos. Con categoría de encargado, fijo en la Empresa desde hace muchos años. pero los números no cuadran, debería pagar unos 1300 euros de hipoteca.

¿Qué quieren, que comamos piedras?

Seguramente si me apellidara Montilla no tendría ningún problema, me harían el 100% + gastos y a 40 años, hasta posiblemente me condonasen la deuda.

Eso si, ofrecen unas tarjetas de crédito para que compres de todo a bajo interés. Espero que los políticos en vez de pasearse por los mercados se paseen por los Bancos y Caixas a ver si hacen algo de una vez.

¿Hablamos? (menudo slogan)

Carlos Lamas Sánchez

Iniciativa Verds

El nom és l'únic bonic que té aquest grup a El Prat. Almenys algunes de les persones que formen part d'aquesta formació com ara el Sr. Tejedor, el Sr. Pérez Moya i el Sr. Alegre. Ho van demostrar alhora de tractar temes com ara la qualitat de vida, que els veïns del carrer Santiago Rossinyol que, juntament amb l'Associació de Veïns del Nucli Antic, vàrem exposar al Sr. Alcalde, al Sr. Pérez Moya, quan era regidor de seguretat ciutadana, i al Sr. Alegre.

Tot bé quan el Sr. Moya, a petició d'alguns comerciants del carrer Frederic Soler decideix canviar el sentit de circulació del carrer Castella per tancar al trànsit el carrer Frederic Soler per les tardes. Això ens va generar un increment de trànsit d'un 100 % amb la conseqüent contaminació mediambiental i de seguretat, doncs els camions han de pujar a la vorera per poder circular, posant en perill a les persones.

A dia d'avui, el que passa en aquest carrer estret i sense ventilació és insuportable: hi ha tanta circulació que es formen cues, fan pitjades i els tràilers continuen passant encara que la grua s'hagi d'emportar el cotxer que els facin nosa.

Nosaltres vàrem aportar possibles solucions per poder mitigar el problema. La resposta que vàrem rebre per part del Sr. Alegre, va ser que si volíem qualitat de vida que marxéssim del poble.

Nosaltres marxem, El Prat tal i com ho estan configurant: ampliacions de l'aeroport, desviament del riu, dessalinitzadora, depuradora, ampliació del port amb la conseqüent desaparició de la platja, futura estació d'autobusos, etc. Tot això fa que al Prat es concentrin moltes infraestructures i això no és bo. I més val no parlar de la contaminació per sortir per potes. Així doncs, El Prat no és el nostre lloc al món, perquè Iniciativa Verds no ha sabut trobar l'equilibri.

Quan hi ha unes eleccions a la vista, el ciutadà és el centre, el beneficiari de tot, tot són promeses, però quan necessites una atenció, et dones compte que, només volien el teu vot; després ja no comptes per res.

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials– han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Carta del director

Ja són aquí!

Els mossos durant la visita de la consellera Montserrat Tura el mes d'octubre.

El mossos ja són aquí. Els podem veure a peu o amb flamants cotxes patrullant per la nostra ciutat. La veritat és que la seva presència es nota al carrer i això sembla que tindria que fer-nos sentir més segurs a tots plegats.

Tenen per endavant, no obstant, la tasca gens fàcil, però crec que apassionant i enriquidora, de guanyar-se la confiança i el respecte dels ciutadans. De la seva actitud, de la seva diligència en estar en el moment precís allà on se'ls necessiti i de la seva eficàcia dependrà que el desplegament de la policia autonòmica a la nostra ciutat sigui festejada, o no, per el conjunt de la ciutadania en un futur no massa llunyà. És sabut que en determinades qüestions, i penso que aquesta és una d'elles, s'acostuma a pontificar, a fer judicis de valor, ben aviat.

És clar que no sempre -o quasi mai- tindran el suport de tothom, com, per altra banda passa en totes les activitats públiques. És clar que els adjectius diligència i eficàcia cadascú els entendre i interpretarà a la seva manera, segons el moment i les pròpies circumstàncies personals. Mai plourà a gust de tots. Per això, la seva -la de la policia- és una feina difícil. Poc agraïda en moltes ocasions. Ja ho sabem. I ells també.

Que la seva tasca sigui molt pròxima als pratencs i que estigui percebuda per aquests como una prestació de qualitat és un objectiu desitjable i possible.

Conquerim-lo!

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

Crec que Iniciativa Verds al Prat ha deixat de 'governar', porten molts anys al poder i ja és hora de ventilar.

Millán Mondéjar Cebrián

Germans

Sr. Alcalde,
Després de llegir l'article «El Prat torna la visita a Fingal» de la revista El Prat, núm 107 (novembre 2006), a la pàgina 30, no hem volgut «deixar passar» més temps per a expressar el nostre rebuig envers aquesta notícia.

Volem comunicar-li expressament que els músics de la Colla de Diablers del Prat ens hem sentit maltractats, en primer lloc pels membres de la junta de la nostra associació i, en segon lloc, pel nostre Ajuntament.

No podem entendre com es pot en-

ganjar a tot un poble dient que la delegació de l'Ajuntament que va efectuar aquesta visita a Fingal, va anar acompanyada de la «Colla de Diablers del Prat».

Pot ser aquesta delegació, uns pocs membres de la nostra colla i uns quants més que van anar allà «en el nostre nom» (cap d'ell de la colla de músics, encara que van sonar alguns timbals i que, fins al moment d'anar a aquest viatge, mai havien estat membres de la «Colla de Diablers») van fer alguna actuació durant la visita i, fins i tot, algun que altre amic; però aquests amics que, malgrat tot, no han deixat de ser-ho per a nosaltres, ja no ens poden saludar igual.

«Visca l'agermanament internacional».

Membres de la colla de
Músics de «Diablers del Prat».

Amb l'aigua al coll

La història d'Almodóvar

Aquest mes de novembre he tingut el gust de participar en una trobada d'amigues. Per a mi va ser dit i fet. Un parell de trucades i la cita estava concertada. Vint-i-cinc dones, la nostra antiga colla de joventut, ens vam reunir un dissabte a l'ermita del poble. Gairebé totes viuen allà i la majoria hi ha nascut. Per la meua part, vaig ser una visitant molt assídua -hi passava totes les vacances fins als 18 anys- i, darrerament, hi vaig amb freqüència.

Tot i així, moltes de nosaltres no ens trobem sovint, perquè la vida dels pobles ha canviat: la gent es desplaça en cotxe; compra en grans superfícies situades en centres comercials, no va a l'església, no hi ha cines...

De manera que aquesta era una ocasió excepcional, passats de llarg els anys dels casaments i alguns batejos. Devia ser per aquesta excepcionalitat que les que havien treballat per reunir-nos van pensar en fixar el moment. D'una banda, amb una foto de cadascuna de nosaltres de jove, i de l'altra amb un escrit molt bonic, sobre els anys de la nostra amistat comuna. La foto es va treure, una per una, de l'àlbum d'una d'elles, amb l'ajut d'un fill que va escanejar, retallar i col·locar les diferents imatges. També va ser una filla la que va escoltar les explicacions de la mare i va escriure les paraules que ens van emocionar. I encara un altre fill o filla es va dedicar a buscar les cançons de la nostra època, amb les que vam ballar una bona estona.

No cal dir que hi va haver un bon esmorzar i un bon dinar, amb molts de brindis. I una excursió per la muntanya. I una ofrena de flors a la marededéu de l'ermita.

A l'hora de les anècdotes, se'n van explicar unes quantes. La majoria, sobre la rigidesa de costums de la nostra joventut. Rèiem perquè el temps tot ho endolceix.

En canvi, hi va haver una història que no ens va fer riure. Una de nosaltres, que va venir d'Andalusia sent una nena, va explicar com la mestra de l'escola la feia anar cada dia, a l'hora del pati, a fer-li el llit, buidar l'orinal, i fregar l'habitació. Així, pel morro.

Va ser valenta la nostra amiga. De cop, vam saber com havia hagut de lluitar, ella i la seva família, per fer-se un lloc al poble. Només perquè havien arribat de fora, buscant una vida millor. Va dir, a més, que havia tractat de correspondre a les persones amb el mateix tracte que li havien donat.

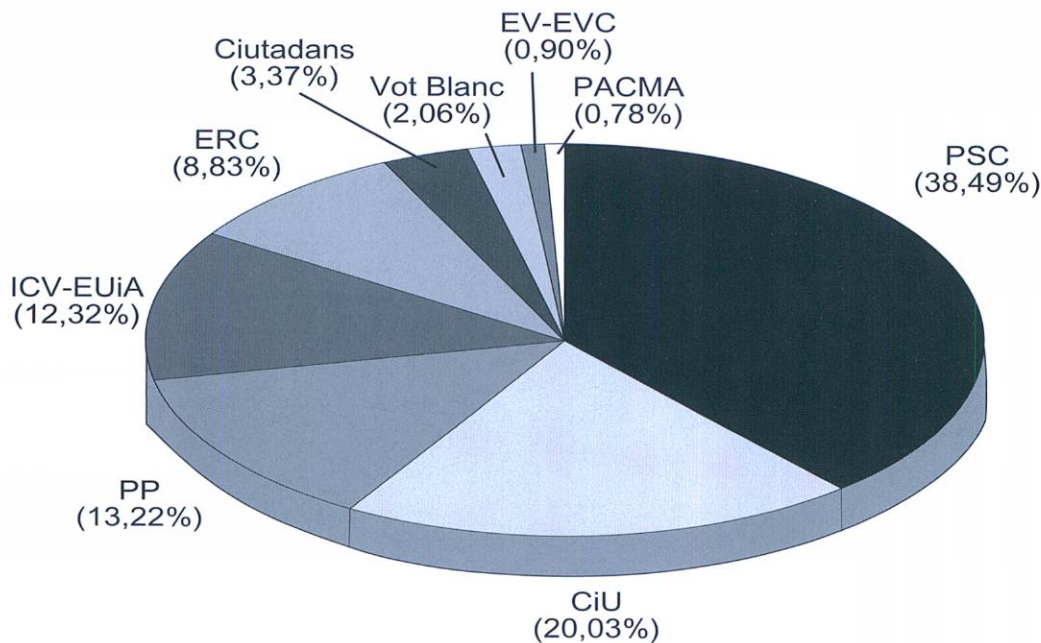
Veuen d'on treu Almodóvar les seves dones?

MANOLITA SANZ

El Prat torna a votar socialista, tot i perdre electors

Molts locals electorals van aparèixer amb pintades i les portes inutilitzades amb silicona

NEUS MACÍAS / El PSC va obtenir a El Prat un excel·lent resultat, molt per davant de la següent força política, CiU, que es va quedar a 18 punts dels socialistes. Tot i revalidar el seu lideratge a la nostra ciutat, la candidatura encapçalada per José Montilla va perdre més de 3.000 vots, mentre que els convergents en van deixar escapar 525, aproximadament les mateixes paperetes que no van anar a parar a la llista del PP respecte a les eleccions de 2003. Només els ecosocialistes d'ICV-EUiA van guanyar vots, i van passar d'un 11,15% a un 12,13%. La gran sorpresa va ser la irrupció de Ciutadans de Catalunya, la formació política que es defi-

Els resultats al Prat en les darreres eleccions del novembre

Tot i revalidar el seu lideratge a la nostra ciutat, la candidatura de Montilla va perdre més de 3.000 vots

neix com no-nacionalista, i que va aconseguir a El Prat un 3,31%, amb el suport de 783 votants, tot i que a la resta de municipis de l'àrea metropolitana van tenir millors resultats.

Precisament el partit liderat per Albert Rivera va tenir una important presència a la nostra ciutat, amb cartells i un miting a la Torre Balcells. Aquesta trobada amb simpatitzants —que va coincidir amb el Madrid-Barça i amb la carrera decisiva per al Mundial de Fernando Alonso— va servir per presentar a El Prat aquesta formació. El número dos de la candidatura, Josep Domingo, va criticar “el nacionalisme totalitzador i absorbent” i va assegurar que el seu partit donaria èmfasi “als projectes socials i a la regeneració democràtica”.

El PSC local va convidar l'exconseller Josep Ma. Rañé a la sala d'actes de Torre Balcells. Rañé va defensar la figu-

José García (al centre), amb l'ex-conseller Josep Maria Rañé (a la dreta), durant un acte de la campanya electoral.

ra de José Montilla, “un home de paraula, tot i que no de moltes paraules. És un dels nostres”, i va assegurar que el vot intel·ligent de l'esquerra era confiar en el PSC. “Si volem que hi hagi un govern d'esquerres a la Generalitat, el pal de pallar ha de ser el PSC”.

La coalició ICV-EUiA va organitzar un acte al centre cívic Jardins de la Pau, amb la presència de Carlos Jiménez Villarejo, l'exfiscal anticorrupció de l'Estat, que tancava simbòlicament la candidatura ecosocialista. Jiménez Villarejo va lloar el programa d'ICV-EUiA,

“perquè és rigorós, cohesionat i veritablement d'esquerres”, i va defensar la reedició del tripartit, “que ha de consolidar-se, tenir més força i coherència”.

El PP va optar per una campanya a petita escala, amb importants presències, com la de Dolors Montserrat, que va ser entrevistada als estudis de El Prat Ràdio. També va assistir a una trobada amb militants Ignacio Astarloa, exsecretari d'Estat durant el govern del PP.

Convergència i Unió també va adoptar aquesta estratègia, que ja va avançar a aquesta publicació el líder local de CiU, Felip-Neri Gordi. L'agrupació

d'El Prat va convidar alguns dels candidats a les llistes al Parlament. Núria de Gispert va saludar militants i simpatitzants durant l'Aplec de la Tartana, i l'alcalde de La Palma de Cervelló va reunir-se amb els votants de la coalició nacionalista al seu local social. També va passar pels estudis de l'emissora local Felip Puig. Malgrat els esforços de totes les forces polítiques, qui va guanyar a El Prat va ser l'abstenció: més de la meitat dels ciutadans convocats a les urnes van preferir quedar-se a casa. L'abstenció va ser d'un 51'08%, per davant del 48,92% del cens que va visitar els locals electorals. Uns col·legis electorals que van ser protagonistes insòlits del matí, ja que molts d'ells van aparèixer amb pintades on es podien llegir frases com “No els votis”, “Polítics mentiders” o “Això no és democràcia”, acompanyades del símbol anarquista. Les portes d'alguns locals, com el Centre Cívic Jardins de la Pau i l'escola Jacint Verdaguer, van ser segellades amb silicona, i els accessos a l'Estany de la Ricarda i el Bernat Metge van ser tancats amb cadenes. Tots i els problemes, a les nou del matí els electors van poder acudir a votar. ■

L'Associació de la Gent Gran de Jardins de la Pau continua dividida

D. / El conflicte entre els membres de la Junta de l'Associació de la Gent Gran del CC Jardins de la Pau continua. Així ho va explicar el regidor de Cultura, Antoni Rodés, contestant la pregunta del portaveu convergent, Felip-Neri Gordi. Rodés va assegurar que s'està pendent de la convocatòria d'una assemblea general extraordinària per resoldre el tema. També va exposar els antecedents del conflicte, que va néixer a partir de les discrepàncies entre dos sectors de la Junta Directiva. Des de la regidoria de Cultura, es va tancar de forma cautelar el despatx que

l'associació té al Centre Cívic, que continua així. Rodés va manifestar que s'ha produït una recollida de signatures per part del sector majoritari en discòrdia, "que té cinc membres", en què es demana la reunió extraordinària. "Em van demanar que jo fes d'intermediari per lliurar les signatures al Consell de Centre", i va expressar el seu desig que "es decideixi qui mana a l'associació". Rodés va lamentar-se que, donada l'actual situació, "la convivència es fa molt difícil", i va desvetllar que el seu paper ha estat "el d'intentar posar pau". ■

El PP vol terrasses també a l'hivern

D. / Antonio Gallego va demanar al ple municipal la modificació de l'ordenança municipal que regula la instal·lació de terrasses de bar al carrer, per tal que el negoci que ho desitgi pugui continuar posant taules durant els mesos d'hivern. El regidor de Via Pública, Antonio Pedre-

ro, va assegurar que aquesta normativa "s'ha actualitzat", i que a l'actualitat hi ha establerta una temporada d'hivern. Gallego es va queixar que aquesta ordenança només reguli la instal·lació de terrasses "els divendres, caps de setmana i festius". ■

La urbanització d'El Prat Nord modifica el Pla General Metropolità

NEUS MACÍAS / "És la modificació més important del Pla General Metropolità des de 1976". Amb aquestes paraules, Sergi Alegre, regidor d'Urbanisme, va destacar l'abast de la mesura que es va aprovar el passat ple municipal, la primera tramitació urbanística dels sectors Seda i Estació, al Prat Nord. La modificació del PGM vol determinar els usos del sòl en aquestes zones verdes, els habitatges i els equipaments. Alegre va assegurar que en les 24 Ha que ocupa aquesta zona "volem encabir 398.000 m² amb diferents usos", i va detallar que 140.000 es dedicaran a habitatge lliure; 60.000, a habitatge protegit; 53.000 per a oficines; 33.000 a espais comercials; 23.000 a places hoteleres, i 46.000 a zones verdes. Un projecte amb un pressupost de 75 milions d'euros, dels quals una tercera part es destinaran al cobriment de la Gran Via.

El portaveu del Partit Popular, Antonio Gallego, va criticar la línia d'actuació que ha

seguit l'equip de govern en aquest tema. "La major part de la pressió negociadora ha estat per tal que les promotores paguin coses que ja havia de sufragar la Generalitat. D'aquesta forma, les immobiliàries acabaran recuperant els diners invertits augmentant el preu dels seus pisos". Gallego va justificar l'abstenció del seu partit en el fet que "ha faltat esforç negociador per aconseguir una bona estació, i no que l'hagin de pagar els promotors". Per la seva part, el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va assegurar que no es pronunciarien a favor de la proposta i s'abstendrien "perquè volem mirar-nos el document amb serenitat i un tarannà positiu", i va demanar un debat més ample sobre el tema "per la seva importància".

Antonio Gallego va interessar-se per l'evolució de les negociacions amb els veïns afectats per les expropiacions d'El Prat Nord. "Ja tenen representant legal i urbanístic—va explicar Sergi Alegre—. Ara estem decidint com ho farem, tot i que els veïns no volen marxar". ■

La contracrònica

Ordre

Escolteu (Artur Mas). Una mica d'ordre, canalla. Quanta xerinxola! Els okupes es concentren davant la porta de l'Ajuntament, però l'autèntic desori és a la Casa de la Vila. Una obra de teatre, de nou, però que aquesta vegada enfonsa les seves arrels en un dels problemes més líquids i que més desfici ens causen: la comunicació humana.

El soroll organitzat pels okupes fa que la secretària aixequi la veu durant la lectura d'un manifest contra la violència de gènere. Paradoxes de la *vita*. Felip-Neri Gordi (CiU) comenta la jugada; Antonio Gallego (PP) no para de riure, igual que Rafa Duarte (ICV), per suposat. Els okupes criden. "Què diuen?", es pregunten els polítics. Parlava tothom però ningú no s'escoltava: es feia difícil trepitjar la vorera mental de l'altre.

"No volem donar positiu en aquest tema, volem anar serens". És el festival de l'humor de Gordi, que continua així, en una versió lingüística lliure: "Induirà, no d'hindú eh, induirà, en el sentit d'aduir, influir, no intuir..." No, jo tampoc no ho entenc. Però les coses meravelloses no s'entenen.

Gallego, després de parlar de "l'estació bunyol de la Generalitat", demana un carinyo impossible a l'equip de govern. Bé, potser algun regidor sí que fliortejaria amb ell, però l'alcalde no, certament. És ben notori que Lluís Tejedor no té cap mena de simpatia per Gallego. És una pedra a la seva sabata. "El teu model no és el nostre. El teu model és el de Benidorm, Benicàssim... Són les tesis conservadores, les tesis del PP... Al PP ja el coneixem", etziba Tejedor a Gallego.

Ha estat ell. L'alcalde. Tejedor ha posat ordre, com sempre. Els excomunions són gent d'ordre. ICV és un partit d'ordre. Esperem que ho sigui, almenys, perquè la conselleria d'Interior està a les seves mans. Per cert, no seria estrany que algú d'El Prat estigués d'alguna forma implicat en el nou govern d'Entesa. Com per exemple Pérez Moya a l'àrea d'Interior. En tot cas, crec que ICV fa bé en assumir aquesta responsabilitat. És

arriscat, però pot ser una bona jugada. A més, és un dels partits més nobles del Parlament.

Fot ràbia, però, que tothom parli dels 23 anys de pujolisme i ningú no parli del monopoli socialista a l'Ajuntament de Barcelona o del d'Iniciativa a El Prat. I fot més ràbia encara que ens intentin vendre una ciutat virtual, que no existeix, amb parc litoral i *happy hippy flowers*. Això és un engany. "A la gent li agrada que la platja d'El Prat no tingui edificis al darrera", deia algú al ple. Però aviam! Si l'aeroport està just al darrera! Si a la platja fins fa ben poc no ens podíem banyar! Què més hem d'aguantar, a més de l'AVE? Xalets a la costa? Els patencs assumim i som conscients que tenim un aeroport i problemes mediambientals. Sabem que un ajuntament sol no pot fer màgia. Reconeixem la feina ben feta, i per això ICV ha estat premiada molts anys amb l'alcaldia d'El Prat. Però no ens mamem el dit. Ordre. Que això semblarà el *capharnaüm* flaubertià de Homais.

AGUS MORALES

La plaça de la Noguera serà un pàrking provisionalment

Visió actual de la plaça de la Noguera.

NEUS MACÍAS / La plaça de la Noguera acollirà, a partir del mes de gener, un pàrking per a cotxes amb capacitat per a entre 80 i 90 vehicles, segons ha explicat el regidor d'Obres Municipals, José García. Aquesta és una de les mesures que s'aplicaran per tal de pal·liar el començament de les obres de l'aparcament soterrat que s'ubicarà a la confluència entre l'Avinguda Montserrat i l'Avinguda del Remolar, i que mantindrà tallat al trànsit un tram de l'artèria viària de la ciutat. García explica que fa uns mesos es va canviar l'aparcament en cordó a l'Avinguda Apel·les Mestres per una disposició en bateria. "D'aquesta forma vam recuperar uns 60 espais per a cotxes. Entre aquests i els 80-90 que guanyarem a la Noguera, intentarem atenuar les molèsties que puguin ocasionar les obres del pàrking".

Així, la plaça de la Noguera es convertirà en un aparcament al què s'accedirà probablement des del carrer Urgell. "Quan els cotxes circulin per l'interior parc, el

trànsit estarà dirigit de tal forma que arribin a les places sense problemes". De moment, ja s'han col·locat unes pilones a la zona on la plaça conflueix amb el carrer del Priorat. Una de les zones de la plaça continuarà mantenint-se com un espai de lleure i parc infantil. Precisament aquella franja està ocupada ara per les casetes de les reformes que Aigües d'El Prat està duent a terme a diversos punts de la ciutat.

Era previst que les obres del pàrking de l'Avda. Montserrat comencessin a finals del mes de novembre o començaments de desembre, però la campanya de Nadal ha retardat l'inici del projecte. "No volem que els comerços de l'avinguda, una zona d'activitat econòmica molt important, es vegin afectats per les obres i perdin vendes durant l'època del Nadal". D'aquesta forma, les excavacions començaran a partir del mes de gener, i per aquelles dates el parc de la Noguera ja acollirà prop d'un centenar de vehicles. ■

"Bebè a bordo", nova manera de passar droga a l'Aeroport

Des de l'arribada dels vols directes procedents de Sudamèrica al Prat, els intents per passar droga al país han experimentat una enginyosa evolució. La darrera: un bebè que plora per distreure l'atenció dels agents de policia. En els darrers dies dues dones han estat detingudes quan intentaven introduir més de 20 quilos de droga en la seves maletes. Les detingudes en qüestió pessigaven als seus fills, que no arribaven a l'any, per fer-los plorar i evitar així el control aduaner transmetent normalitat i tendresa als agents. La trampa es va descobrir quan un dels agents va observar com era la pròpia mare qui induïa al seu nadó a plorar. Un fet que, evidentment, va posar en estat d'alerta als agents.

Aterratge d'emergència per un passatger que vomitava boles de cocaïna

Més notícies que relacionen la droga i l'Aeroport del Prat i és que, en aquest 2006, l'intent d'introduir droga s'ha incrementat en 400% respecte l'any anterior. El passat 14 de novembre un avió es va veure obligat a realitzar un aterratge d'emergència per una indisposició d'un 'bolero' ghanès, que transportava dins del seu cos un total de 101 boles de cocaïna. Algunes de les boles es van desfer dins de l'estómac i els intestins i el passatger va patir un col·lapse, cosa que va obligar a traslladar-lo fins l'Hospital de Bellvitge on va ser ingressat amb caràcter urgent. El cas d'aquest 'bolero', nom amb que és coneixen les persones que transporten droga en el seu cos, no és un cas aïllat ja que ja son 19 els detectats per la Guàrdia Civil durant aquest any.

Un aerobús atropella un taxista a l'Aeroport

No arriben bones notícies des de l'aeroport pratenc. Un taxista va ser atropellat per un aerobús en una de les parades de taxi de les que disposa l'Aeroport. Sense saber encara els motius de l'accident, testimonis asseguren que el taxista va quedar estès durant més de 45 minuts a la espera de l'arribada d'una ambulància del 061. Dades que desmenteixen totalment des del servei d'emergències, que estipulen el temps d'espera del ferit en uns 25 minuts. De totes maneres, els allà presents asseguren que companys del taxista ferit van reclamar l'ajuda de les ambulàncies que Aena té contractades i la resposta de la Policia Local va ser negativa. Obligat al taxista a esperar una ambulància que, 25 o 45 minuts, es va fer eterna.

78 treballadors imputats per la vaga d'Iberia a l'Aeroport

Un total de 78 treballadors de terra d'Iberia van ser interrogats com a imputats per la Guàrdia Civil per tal d'aclarir la seva participació a la invasió de les pistes de l'aeroport, segons informen fonts policials. No obstant, fins el moment, la majoria d'imputats s'han acollit al dret a no declarar. A aquesta setantena de treballadors cal afegir, però, els nou que ja van ser detinguts en el moment de la protesta. Els operaris, que van declarar ja a l'octubre, no tornaran als jutjats fins el proper desembre. Serà llavors i després d'escoltar novament la seva declaració quan el jutge instructor decidirà si crida o no a la resta de treballadors.

La dessalinitzadora duplicarà el preu de l'aigua

J. MARTÍNEZ • AGÈNCIES /
El rebut de l'aigua de 2007 i 2008 patirà els primers efectes de la planta dessalinitzadora d'aigua del Prat, que es preveu estigui enllestida per al 2009. La posada en marxa de la nova instal·lació encarirà el preu de l'aigua fins gairebé el doble de l'actual. Si el metre cúbic d'una potabilitzadora convencional costa ara un promig d'entre 15

La posada en marxa de la nova instal·lació encarirà el preu de l'aigua fins gairebé el doble de l'actual

i 23 cèntims, aquest passarà a costar fins a 35 cèntims quan l'aigua provingui del tractament de dessalinització.

Segons Leonard Carcolé, director d'aigua i sanejament d'Aigües de Barcelona (Agbar) a Catalunya i Balears, sosté que la dessalinitzadora tindrà uns grans costos d'execució i consumirà molta més energia—gastarà 21 cèntims d'electricitat per cada metre cúbic d'aigua produïda—. Per aquest motiu, diu que l'increment de tarifes de cara als usuaris és inevitable. Tot i així, serà Aigües del Ter-Llobregat qui fixarà, arribat el moment, el preu definitiu de la tarifa. Carcolé també puntualitza que la planta del Prat aportarà el 23% de la distribució i, per tant, l'augment de tarifes "només" repercutirà sobre aquest percentatge del total.

Es preveu que la nova instal·lació, una de les més grans d'Europa, subministri cada any 60 hectòmetres cúbics d'aigua a tota

La posada en marxa de la nova instal·lació encarirà el preu de l'aigua fins gairebé el doble de l'actual.

Els ecologistes creuen que les dessalinitzadores faran desaparèixer una planta marina

J.M. / Diverses organitzacions ecologistes han denunciat el perill que suposen els projectes de dessalinitzadora—sobretot els de la zona del Mediterrani— per a la posidònia oceànica. Aquesta planta té una sensibilitat extrema envers els canvis de salinitat de l'aigua, i els ecologistes temen que l'abocament al fons marí de la sal provinent del procés de dessalinització acabi amb l'espècie. La posidònia, de fulles denses, resistents i allargades, constitueix l'ecosistema marí més important del litoral mediterrani. La seva concentració al fons del mar frena la força de les onades, la qual cosa contribueix a reduir l'erosió a la costa. Al mateix temps, és un filtre natural per garantir la qualitat de l'aigua i proporciona aliment i guariment a centenars d'espècies.

l'àrea metropolitana. La planta es començarà a construir a començaments de 2007 i suposarà una inversió de 150 milions d'euros. Hi treballaran 28 persones.

Pujada general

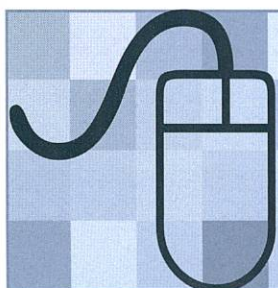
La pujada del preu de l'aigua no es restringeix només a les zones urbanes on es construeixen dessalinitzadores. El

Es preveu que la instal·lació subministri cada any 60 hectòmetres cúbics d'aigua a tota l'àrea metropolitana

Govern ha anunciat una pujada progressiva del preu de l'aigua en els propers quatre anys, de manera que l'any 2010 l'aigua serà un 30% més cara. Així, el preu del metre cúbic pujaria d'1 a 1,3 euros. Això suposa un increment de 9 euros mensuals, o el que és el mateix, 108 euros més cada any.

A l'elevat cost del pla de construcció de dessalinitzadores del Ministeri de Medi Ambient s'hi afegeixen tot un seguit de directives europees que busquen una restricció del consum irresponsable. La depuració d'aigües residuals, la descontaminació per nitrats i la retirada del plom en canonades i aixetes domèstiques són processos aplicats a l'aigua que també contribuiran a encarir el rebut mensual.

L'Agència Catalana de l'Aigua afirma que mantenir la infraestructura de distribució de l'aigua costa 1.300 milions d'euros anuals, però només es recuperen 244 mitjançant els impostos. ■

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

La junta directiva de la Asociación de Jubilados Jardins de la Pau acusa al Ayuntamiento de intervenir ilegalmente la entidad

En un escrito dirigido a Tejedor exigen la restitución del local social y de los derechos de la Asociación

DELTA / La junta directiva de la Asociación de Pensionistas y Jubilados "Jardins de la Pau" ha hecho llegar a la redacción de DELTA el escrito entrado en el registro municipal con fecha del pasado 16 de octubre, en el que, dirigiéndose al alcalde, le consideran conocedor del comunicado que ha sido dirigido a la Junta Directiva de la Asociación, así como de las medidas cautelares dispuestas por la Tenencia de Alcaldía Coordinadora del Área de Cultura, Educación y Promoción Cívica, "contra la actividad de la Junta Directiva de la Asociación, hasta el punto de impedir la utilización de la estancia donde—por convenio con el Ayuntamiento que usted preside—tenemos ubicada la sede social de la misma, atendiendo a la presión de un grupo de asociados y al criterio de que algunos de ellos constituyen mayoría en la Junta Directiva."

En el escrito referido se les conmina a convocar la asamblea de la asociación en el plazo de diez días a partir del 10 de octubre. Según el criterio razonado jurídicamente de la Junta de la Asociación, la actitud municipal se produce como una injustificable interferencia en la vida interna de la Asociación, menospreciando la soberanía legal de la Entidad, lo que constituiría una infracción contemplada en el Código Penal, de lo cual advierten al Alcalde Lluís Tejedor reglamentariamente a través de la presentación del escrito en el registro del Ayuntamiento.

El Centre Cívic Jardins de la Pau, on té la seva seu l'Associació de Pensionistes i Jubilats.

"Al mismo tiempo que rogamos cortésmente —argumentan en el escrito presentado— que la referida Tenencia de Alcaldía, deje de inmiscuirse en los temas internos de la Asociación cuya independencia está amparada por la vigente ley de Asociaciones. La solución al problema interno que tenemos planteado es competencia exclusiva de la Asociación y bajo ningún concepto justifica la actuación municipal que reprochamos, causada por la actitud de un grupo de socios que han tenido la osadía de utilizar el logotipo de la entidad para estructurar una campaña de difamación contra la actuación de la junta directiva y se han atribuido falsamente una representación mayoritaria."

También advierten a la al-

caldía que "la Asociación tiene un convenio de uso del despacho que constituye su sede social con vigencia hasta el 31 de diciembre y que el Ayuntamien-

to ha infringido la legalidad privando a la Junta Directiva del acceso al mismo, impidiendo el precepto legal de la custodia de los datos sociales y los libros de la Entidad, que son competencia exclusiva de la Junta elegida por la Asamblea General." y exigen la restitución inmediata de los derechos de los que han sido desposeídos, como mecanismo de restablecimiento de la legalidad y se reiteran en la conveniencia de que "el Ayuntamiento deje de inmiscuirse en las cuestiones internas de la Asociación, que serán resueltas cuando sea rehabilitada." Finalmente consideran al Ayuntamiento responsable de que no se pueda reanudar la actividad de la Asociación, que ha sido interrumpida irregularmente por un insólito intervencionismo municipal. ■

TURRONES PIÑERO - CORONEL

LEGÍTIMOS DE JIJONA
LOTES Y CESTAS DE NAVIDAD
POR ENCARGO

CTRA. DE LA MARINA, 3 • TELF. 93 370 46 91
 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BCN)

Peuqueria
 MERCE

RAYOS UVA

C. Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04
 08820 El Prat de Llobregat

El futur d'Enkalene en marxa

El Prat és una ciutat viva i fruit d'això viu un procés de transformació constant, que arribarà al seu màxim exponent amb el Prat Nord i el tren d'alta velocitat. Però abans, altres sectors pratencs en patiran les conseqüències. Per exemple, el polígon Enkalene.

LAURA RAMOS / Aquesta transformació, que encetarà la seva oficialitat a partir del proper mes de gener, va ser precisament la protagonista d'una nova conferència al polivalent centre Prat 21. Allà es va parlar del futur del sector, de les indústries i de l'economia una vegada confirmat el tancament i marxa de Fisipe. La nova ordenació, tal com va explicar Carles Prieto, coordinador d'Urbanisme, estarà enfocada a la consolidació industrial i evitarà l'especulació immobiliària en uns terrenys que podrien ser molt interessants pels promotors.

Una consolidació industrial que l'Ajuntament assegura que no portarà noves indústries contaminants a la ciutat – ja en tenim suficients – tot i que encara es desconeix com serà aquesta transformació urbana. De moment existeix la idea i al gener es començaran a veure possibilitats, idees i recomanacions. En definitiva, fins al 2008 no hi haurà un pla urbanístic oficial per la zona. Això sí, es poden endevinar cap a on anirà aquesta transformació. Edificis industrials, espais per activitat terciària i de serveis com hotels, restaurants... i, sobretot, parcel·les destinades a naus industrials. Aquestes parcel·les comptaran tam-

La transformació haurà d'esperar fins al 2008.

bé amb els terrenys que Catalana de Polimers ja no farà servir degut a la reducció de la seva activitat.

Precisament, aquest va ser l'únic punt de discòrdia entre Carles Prieto i els assistents a l'acte. Treballadors i sindicalistes de Catalana de Polimers van deixar veure el seu malestar per un projecte que, segons ells, deixa la porta oberta a un possible tancament de l'empresa en un parell d'anys. Prieto va assegurar que Catalana de Polimers no té intenció de deixar el Prat, fins i tot va atrevir-se a dir que podria instaurar la seva seu central una vegada realitzada la transformació urbanística. Però, sincerament, no va convèncer els allà presents i els rumors sobre aquest tema continuen en boca de tothom. ■

Seda de Barcelona fusiona con Montefibre su línea de poliéster

D. / La Seda de Barcelona y el fabricante de fibra italiano Montefibre han acordado fusionar sus negocios en fibra de poliéster. Según han comunicado a la Comisión Nacional del Mercado de Valores (CMNV), operarán en este negocio a través de una sociedad conjunta cuya creación será efectiva a partir del próximo 31 de diciembre.

La Seda produce 25.000 toneladas anuales de poliéster en la planta de Catalana de Polímeros, ubicada en el polígono Enkalene de El Prat. De allí sale el PTA y el glicol, dos materias primas básicas para fabricar tanto el poliéster como PET (un polímero que se utiliza sobre todo para fabricar envases de plástico). Tras la fusión, sería el grupo catalán el que asumiría la gestión de la sociedad conjunta, a pesar de que la producción de poliéster de Montefibre –unas 70.000 toneladas anuales– casi triplica la de La Seda. De este modo, Montefibre se concentraría en el negocio de las fibras acrílicas, sector que lidera en Europa tras haber cerrado la planta de Fisipe, ubicada en el mismo polígono de El Prat. Por su parte, La Seda lidera el mercado europeo del PET tras la compra de Advansa.

Para materializar la fusión, el grupo catalán que preside Rafael Español ha constituido la sociedad Fibracat Europa, y que funciona oficialmente desde el pasado 1 de noviembre.

Los planes de expansión de La Seda también pasan por optar a comprar la antigua Vordian, la planta de PET que el grupo Eastman Chemical posee en San Roque (Cádiz) y que ahora quiere vender. La fábrica gaditana tiene capacidad para producir 27.000 toneladas anuales. ■

En la portada de La Vanguardia del pasado 18 de agosto y con relación a los pavorosos incendios que estaban asolando Galicia en aquellos días, se podía leer: "Entre los sospechosos (incendiaros) hay un joven de 17 años y seis ancianos". En el interior, y bajo el título "Ancianos y perturbados" se nos precisa que aquellos seis ancianos, presuntos incendiarios, son personas que superan los 65 años. ¡Ahí quería llegar!. No es la primera vez que leo en los periódicos como se trata de anciano a una persona por el sólo hecho de haber cumplido los 65 años. ¡Yo llamo a la rebelión!. No estoy de acuerdo con esta apreciación. ¡Jubilados del mundo, uníos!

Lo mismo ocurre con el invento de la expresión *tercera edad*. ¿Qué se quiere decir con el término *tercera*?, ¿qué hay una *primera* edad, una *segunda* y una *tercera*? ¿Vds oyen hablar de la *primera* edad, o de la *segunda*? No, seguro que no. Pero de la *tercera* edad, ¡nos tienen la

Para ver se ha de mirar

¡Jubilados del mundo, uníos!

cabeza llena!. Que si la *tercera* edad por aquí, que si la *tercera* edad por allá.

Cuando se participa en una carrera, en un campeonato, los que van venciendo los obstáculos que encuentran por el camino, se van situando cada vez en posiciones más elevadas, su puesto cada vez es más cercano al primero, al número uno. ¿Acaso no es la vida una carrera de obstáculos de categoría olímpica?. Es por ello, que cuando se habla de *tercera* edad más que de *primera* edad, si se quieren poner ordinales, me da la impresión de que se está hablando de un sector de la sociedad que más bien es marginal, que no tiene categoría suficiente para intervenir porque... es de *tercera*, porque está formado por *terceras* personas, ¡porque es la *tercera* edad, vamos!... ¡y encima se les llama *ancianos*!

Anciano realmente es una persona que tiene muchos años, ¿pero, cuántos son muchos?, ¿50, 65, 80?. Yo creo que no sólo hay que tener muchos años –no sé cuantos– sino también aparentarlos. Hay que estar viejo, gastado, atrotinado, decrepito, con ganas de no hacer nada para ser una *anciano*. ¿Vds creen que la mayoría de jubilados que se pasean arriba y abajo por las calles de El Prat, son unos *ancianos*?. ¿Vds. creen que los jubilados que frecuentan las salas de baile y que esperan con deleite el momento de lanzarse a la pista, son unos *ancianos*? ¡Vamos!

Repito: Jubilados del mundo, ¡no os apoqueís, uníos!. Nada de *tercera* edad, ¡sois de *primera* y de *primera* preferente!. Y yo también, ¡qué caramba!

(observación: donde dice "anciano" o "jubilado", hay que leer "anciano y anciana" o "jubilado y jubilada")

TOMÁS ALLENDE

El Prat gaudirà el 2008 d'un parc a la vora del Llobregat

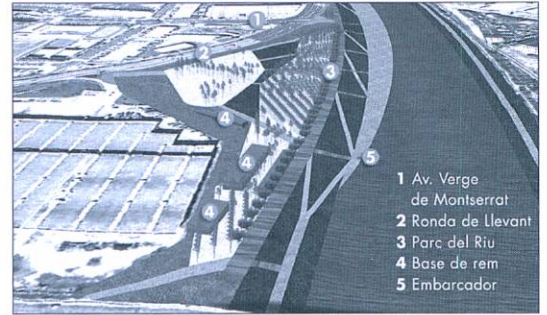
J.M. / L'acondicionament del tram entre el pont de l'autovia de Castelldefels i el de Mercabarna comportarà la construcció d'un parc a la vora del riu, a l'alçada del polígon Estruch. Aquest espai comptarà amb un centre de rem i diversos camins per a vianants. Així mateix, connectarà el camí del Sorral, que discorre entre el Prat i Sant Boi, amb el camí

que baixa des del pont de Mercabarna fins la desembocadura del Llobregat.

La construcció d'aquest espai lúdic s'emmarca dins de la fase final d'acondicionament del nou tram del Llobregat. En aquesta fase, calia dotar la zona del pont del ferrocarril d'una capacitat superior de desguàs en cas de riuedes. L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) es-

tima que amb aquesta actuació es recupererà una secció de desguàs capaç d'absorbir un cabal de fins a 4.000 metres cúbics per segon.

El pressupost total d'aquesta actuació, a càrrec del Ministeri de Medi Ambient i amb la direcció tècnica de l'ACA, és de 7,4 milions d'euros. L'empresa adjudica-

Plànol del futur Parc del Riu (infografia: Ajuntament del Prat)

tària ha estat Corsan-Corviam. Les obres, que es van iniciar l'agost, acabaran previsiblement el mes de febrer de 2008. ■

Reflexions d'un observador

Divagacions sobre passar de votar o regenerar la política

-Ja tenim novament el tripartit!
 -Govern d'entesa...
 -Tant s'hi val. Torna el show. La dreta carpetovetònica espanyola ja es frega les mans, com si els veiés.
 -Realment, no pot estar gens content en Zapatero.
 -Era més còmode pactar amb CiU. El pacte González-Pujol va anar com una seda.
 -Tant que molts ni el recorden; només ha quedat la imatge del pacte amb el PP.
 -És que aquella foto de l'Hotel Majestic va ser desafortunada.
 -Aquell servei a la governabilitat del país, ha fet un flac favor a la imatge del pujolisme.
 -Encara va ser pitjor el segon pacte.
 -Home! És que allà es van trobar amb un Aznar prepotent paradigma d'un franquista que havia conquerit el poder per la via democràtica. Un gran triomfador davant dels seus.
 -Aquí tenen poc que fer... Ja veieu el paperot d'en Piqué.
 -Déu n'hi do! Però en política no es pot dir ni ase ni bèstia. Ja veieu en Montilla, que s'ha ben estimbat, però serà president. I en Carod, per qui no donaven un duro... Fins i tot en Saura sura després del naufragi postcomunista.
 -Li pren els vots al Montilla i encara li cau un premi.
 -Si és veritat que li encoloma el departament d'Interior, no crec pas que sigui un premi... Haurà de fer córrer els extraparlamentaris davant dels mossos d'esquadra, com quan els seus fugien dels grisos.
 -Quins tombs que dona la vida.
 -El que empenya és tanta abstenció...
 -A mi m'empenyen els vots en blanc. Han estat tants que si es presenten com a partit treuen diputats.
 -Són el vot del desencís; tant si es vota en blanc com si s'opta per l'abstenció.
 -Cal diferenciar. Jo puc votar en blanc, perquè no estic d'acord amb la proposta que fa la meua opció i tampoc m'agraden les altres. Però no renuncio al dret democràtic que tant ha costat conquerir. És a dir: no passo de la democràcia i castigo els partits.
 -Doncs, jo no he votat perquè he arribat a la conclusió de que, mani qui mani, es faran els projectes que afecten El Prat. No hi ha qui m'asseguri que no es farà la quarta pista, posem per cas.
 -Potser el càstig l'hauries d'aplicar als polítics locals.
 -De moment, els he castigat a tots no anant a votar.
 -I l'abstenció que creix i creix.
 -Qui se'n beneficia? Ningú, perquè no veig que afavoreixi els que no creuen en la democràcia.

-Segur que no tornaran temps passats, però s'hauria de fer alguna cosa que pugés la participació.
 -El vot obligatori.
 -Apa! Als països soviètics votava el cent per cent, més que amb Franco, i ja s'ha vist com van acabar.
 -Jo crec més aviat en el sistema de llistes obertes. Si poguéssim excloure els candidats que ens desagradin, ja veuries com els partits es plantejaven no presentar segons qui.
 -No hagués estat en blanc el meu vot si això fos possible.
 -A les eleccions legislatives, tant a nivell general com autonòmic, s'hauria d'implantar el sistema de diputats per districte. Només la idea de que tens un diputat que et representa, fomentaria la participació.
 -Sembla que els partits ni s'ho plantegen.
 -No és lo mateix sortir per una llista que promou la direcció del partit, a que et guanyis l'acta de diputat per tu mateix.
 -És evident que una acta conquerida en un districte electoral, atorga independència.
 -Potser això és el que no volen: veus independents.
 -De l'autocràcia ens creiem que havíem passat a la democràcia i ara resulta que estem en una partitocràcia. Caldria una certa regeneració de la política.
 -Afegeixi fixà el temps de permanència en els càrrecs públics, perquè les municipals les tenim d'aquí a quatre dies.
 -No t'equivoquis, ja són aquí... Que no vau veure el butlletí de propaganda «Prat 21», sense presència de l'oposició? Aquestes coses haurien d'estar controlades per la junta electoral.
 -No hi ha manera. L'ús dels mitjans de comunicació municipal promouen una gran desproporció entre les diverses alternatives. Al darrer butlletí, l'alcalde surt fotografiat no sé si onze vegades.
 -Mira que baden els socialistes. Aquestes darreres eleccions han demostrat una vegada més que El Prat seria una plaça seva si presentessin una bona candidatura... Però nois, precisament "El Prat 21" demostra que han pactat abans de les eleccions, que és igual votar pels un que pels altres. Sembla que l'oposició no compta.
 -El del PP sempre diu la seva i, precisament en aquest darrer butlletí, el de CiU canvia d'actitud i les canta molt clares. Cal un canvi de govern, portem massa anys amb les mateixes cares.
 -Ja veurem... Em sembla que faré allò que aconsellàveu de tatxar els noms que no m'agradin. Hi ha qui s'ho té més que merescut. M'heu donat una bona idea.
 -Serà un vot nul.
 -Ah, si...

L'OBSERVADOR

ASPRAT

ASCENSORS PRAT S.L.

Instal·lar un ascensor a la comunitat té múltiples avantatges:

- **Eliminació de barreres arquitectòniques**
- **Millora de la qualitat de vida**
- **Revalorització dels pisos**

Ascensors Prat S.L. els assessorarà en tots els tràmits necessaris

No esperi més i demani un pressupost sense compromís

C. Aneto, 3 • Telf. 93 370 81 51 • Fax. 93 379 03 50

**MARMOLES
CUTILLAS**

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ **ÀREA MERCANTIL**
Tramitació Constitució de Societat
- ✓ **ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE**
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ **GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS**
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials
- ✓ **ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL**
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

OFICINES AL CARRER CASTELLA, n° 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J. GARCÍA

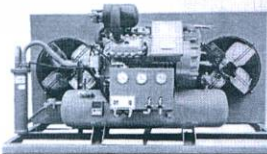

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

MARFRED, S.L. ❄️

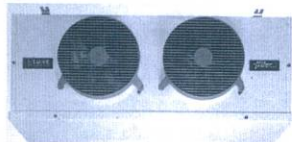

**FRED
INDUSTRIAL**

Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

**MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)**

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6
Taller: Maurici Vilomara, 8
Telf. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de Residus n° E-774.02

Transportista Autoritzat

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

Els Mossos desallotgen una casa okupa al carrer Ignasi Iglesias

NEUS MACÍAS / Els Mossos d'Esquadra van desallotjar el passat 6 de novembre un grup d'okupes que s'havia instal·lat al número 11 del carrer Ignasi Iglesias, al costat de l'accés al Mercat Municipal, en una acció on es van produir sis detencions. Cinc dels detinguts van ser acusats d'usurpació, i el sisè —una persona que en aquells moments passava pel carrer— va ser retinut per resistir-se a les forces de seguretat. Els fets es van produir a les 10.45 hores del dilluns 6 de novembre. Set furgonetes antiavalots dels Mossos d'Esquadra, a més de tres cotxes de la Policia Local, van tallar el carrer Ignasi Iglesias i van accedir a l'edifici en qüestió, que havia estat ocupat dos dies abans per una seixantena de persones "per utilitzar-lo com a habitatges".

En declaracions a El Prat Ràdio, el inspector cap dels Mossos d'Esquadra a la nostra ciutat, Domènec Faura, va assegurar que els seus homes van actuar "després que el propietari pre-

El passat 8 de novembre els okupes van protestar davant de l'Ajuntament el dia en que es celebrà el ple municipal

sentés el document que acreditava la titularitat de l'edifici". Segons l'Assemblea d'Okupes d'El Prat, en cap moment els agents van mostrar l'ordre judicial d'entrada que asseguren que es necessita en aquestes actuacions. Aquest bloc de pisos és propietat d'una immobiliària de la ciutat, GTC Inmuebles, se-

gons revela en un manifest l'Assemblea d'Okupes d'El Prat, que acusen el seu propietari de ser "un especulador local amb nombroses propietats tapiades al poble". També denuncien que aquest bloc està "protegit per la llei de patrimoni local", tot i que el propietari "tenia intenció d'enderrocar l'edifici per construir-hi", malgrat que asseguren que es troba "en perfecte estat per ser habitat". Els *squatters* afegeixen que fa uns mesos va ser aturat l'enderrocament que l'amo havia iniciat "sense cap mena de permís". Faura va explicar que el propietari utilitzava aquest espai "com a magatzem per al seu negoci". També va desvetllar que els joves havien començat a tirar a terra els

totxos que tapiaven les portes i finestres de l'edifici.

El col·lectiu okupa d'El Prat va convocar per al dimecres 8 de novembre una protesta al Jutjat n. 5 de Sant Cosme, i posteriorment es van concentrar a la plaça de la Vila, davant l'edifici de l'Ajuntament, on en aquell moment es celebrava un ple municipal. Els joves van repartir octavetes amb la seva versió del relat dels fets i van proferir crits contra l'especulació immobiliària i contra "la mostra de prepotència del dispositiu" policial que van organitzar els Mossos d'Esquadra.

Precisament, els *squatters* lamenten que aquesta sigui "la targeta de presentació" del cos de seguretat, que l'1 de novembre va desplegar-se a El Prat. ■

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

— Pastisseria —

de A. Elias

Av. Verge de Montserrat, 103
Telf. 93 379 05 49 El Prat de Llobregat

Plaça de l'Agricultura nº 3 • Telf. 93 379 12 97 • El Prat de L.

Primera Convenció Catalana de la Premsa Comarcal i Local

Del 18 al 20 d'octubre passats, va tenir lloc a l'hotel Ducs de Bergara de Barcelona, la I Convenció Catalana de la Premsa Comarcal i Local, amb un gran èxit d'assistents (una seixantena de representants de diversos medis), de ponents –pel seu altíssim nivell– i de continguts. Tant **Estanis Alcover**, el president de l'ACPC –que aglutina 130 medis de comunicació comarcals i locals–, com **Ramon Font**, el secretari de comunicació de la Generalitat, van palesar a l'acte d'obertura de la convenció que les capçaleres de proximitat són una eina de normalització lingüística, i la premsa local en concret, és el primer estament mediàtic (amb la planificació i la creativitat que aporten els periodistes locals) d'on bastir la identitat i des d'on s'afronten reptes de gran magnitud.

Els assistents vàrem tenir l'oportunitat i el privilegi de poder escoltar i seguir en les seves exposicions a persones tan significades en el món de la comunicació com: Ignasi Ramonet, director del prestigiós diari *Le Monde Diplomatique*; Joao Palmeiro, president de l'associació de la premsa portuguesa –que significativament, va empeltar en un moment de la seva disertació, que per reglamentació de la mateixa associació, està prohibit que les publicacions que editen els ajuntaments portin publicitat–; José Ignacio Bel, cap de comunicació de l'IESE; Josep Lluís Gómez Mompert, catedràtic de periodisme de la universitat de València; Bruno Hocquart de Turtot, director general del sindicat de la premsa diària regional francesa; Gerard Mulà, gerent de Telefónica Imés D; Juan Valera, editor de "Periodistas 21"; i Francisco Campos, professor de la facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat de Santiago de Compostela, entre d'altres.

Una de les deduccions que va quedar pregonament més clara és que la premsa local cal que tingui un plus de qualitat si és que vol subsistir; i això es tradueix en: sintonitzar amb els

João Palmeiro (segon per la dreta), president de l'Associació de la premsa de Portugal, durant la seva disertació

consumidors, que no són altres que els subscriptors i els lectors; identitat pròpia del producte amb les expectatives adequades; imaginació, creativitat, capacitat d'anar més enllà –fotos dels fets però també paraules de les conseqüències–; disseny atractiu; missatge comprensible i, finalment, components que captin l'atenció.

Però al cap d'unes quantes hores de ponències i de debats, amb també la participació activa dels assistents, vaig extraure l'esbós d'un decàleg de recomanacions i prescripcions que a tots els que fem –o intentem fer– premsa local mai se'ns hauria d'oblidar: 1) *la qualitat* va no tant en la tecnologia com en els continguts, on sempre has de saber si llegeixes informació o si llegeixes opinió; 2) *investigació* dels temes a tractar, amb informació contrastada i fiable abans de publicar; 3) *exploració* d'altres sectors on implementar-se (joventut, dones, gent gran, associacionisme); 4) necessitat de recuperar al màxim les essències del *periodisme independent* que no està sota cap direccionament de poder mediàtic o econòmic; 5) *apropar el medi al ciutadà* no solament per la informació sinó

per com es fa i com es cou (frecor i espontaneïtat dels temes); 6) *informació de la ratificació i de la verificació* d'esdeveniments que els lectors viuen (connectar o vincular persones); 7) només amb la *credibilitat* es pot sostenir la premsa escrita i el periodista (la premsa de proximitat té l'avantatge que el lector moltes vegades pot verificar personalment la veracitat de la informació); 8) la premsa de proximitat és la que millor pot *afrontar la crisi de la difusió* de la premsa de pagament que ha sorgit amb l'arribada dels gratuïts; 9) *els lectors s'han de veure reflectits* en el periòdic moltes vegades, en haver viscut esdeveniments en comú, doncs així es té el sentiment d'identificació i de pertinença a un grup; 10) *el periodista local* – que coneix, interpreta, contrasta, verifica, i en definitiva, és un intercanviador de comunicació i d'informació – *pot recuperar el monopoli de la informació*, aquella informació singular, exclusiva o particular, *si el lector considera la utilitat i l'ètica de la informació i/o opinió*.

La premsa local i comarcal en definitiva, ha de servir per a un equilibri institucional-social,

ha d'estar identificada amb el territori i la seva gent i és la posseïdora en exclusivitat de moltes informacions. Per això, un periodista i encara més, un periodista de periodisme local ha de tenir com a principi prioritari el propòsit de proporcionar als ciutadans la informació que necessiten per ser lliures i capços, a la vegada, de governar-se per ells mateixos.

Si per una banda, el desafiament de la premsa, especialment de la local i comarcal, són els joves lectors (cal ensenyar els alumnes a llegir la premsa i a més a més, a fer-los veure la pluralitat de la premsa), d'altra banda, les expectatives en matèria de premsa local i comarcal són –directament i principalment– idees lligades a la percepció que els futurs lectors tenen del seu país. Ha de ser una premsa útil, concreta i pràctica, ha de cohesionar el teixit social, ha de desenvolupar una veritable personalitat editorial, i ha d'exhibir un periòdic intel·ligent que faci les coses intel·ligibles.

Avui en dia i més encara en el futur, l'audiència es converteix en creadora del missatge informatiu, perquè els ciutadans (amb l'accés gratuït a Internet, amb els seus blogs i els seus foros i els seus wikis i els seus multiproductes) han "assaltat" els mitjans i exigeixen participació; hi ha una nova relació de credibilitat mitjançant la confiança, la comunicació interpersonal i el rebuig a "l'autoritat" informativa.

Mai hem de defugir la reflexió sobre allò que normalment fem i que ens resulta tan il·lusonant com feixuc i no menys transcendent que necessari. Aquestes jornades que han significat la I Convenció Catalana de la Premsa Comarcal i Local –que tan bé ha organitzat l'ACPC amb el suport de la Generalitat–, ens han de servir per a la millora del producte i per a la positivació de l'actitud. I sense perdre mai de vista que la nostra missió és estar molt a prop dels lectors.

VICENÇ TIERRA

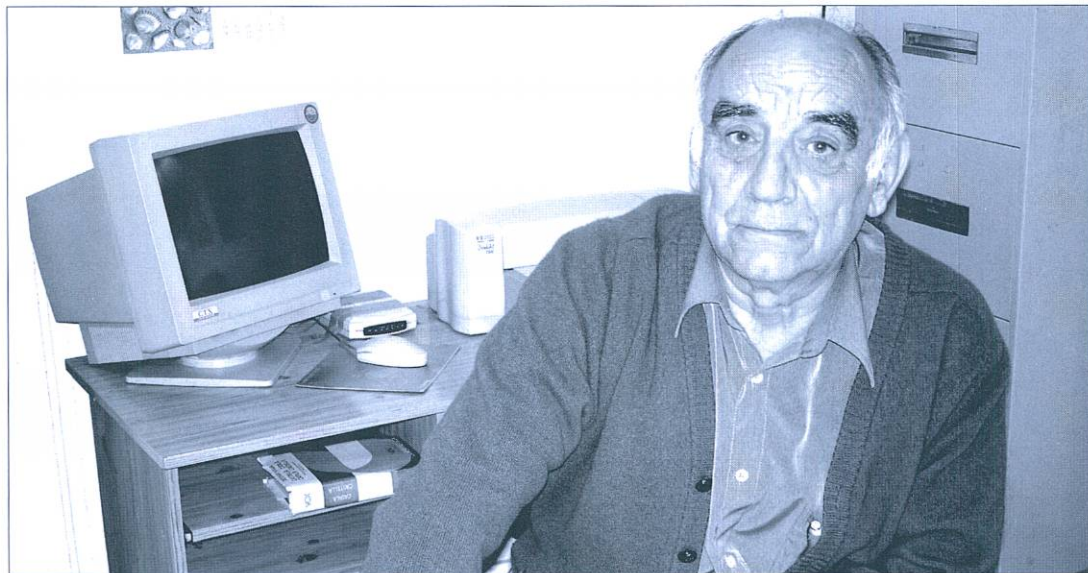
Director adjunt de Delta

Francisco Chamorro, una vida dedicada al trabajo y a las causas sociales y vecinales

NEUSMACÍAS/Francisco Chamorro nació en Alcuéscar, un pueblo de la provincia de Cáceres, en el año 1932. Conserva pocos recuerdos de la Guerra Civil, aunque está convencido de que algo debió pasar en su casa, porque tras la contienda, su madre vistió durante mucho tiempo el hábito de la Virgen del Carmen. "Creo que fue alguna promesa, que estuvo metida en algún lío y no le pasó nada". Su padre era pastor, y él le ayudó con las ovejas desde que cumplió los seis años. "Me fui con él al campo, vivíamos allí durante mucho tiempo. Yo cobraba seis reales, que equivalen a una peseta y media. Luego, mi padre se peleó con su jefe y nos volvimos a Alcuéscar". El niño Francisco se dedicó a múltiples labores: cuidó de una vaca, ayudó en la huerta, "y también guardé guarillos con un porquero".

Cuando cumplió once años, toda la familia se trasladó a Cáceres. Allí fue repartidor de leche "por dos pesetas y media, y además me daban la comida". También cogió ranas, secó hierba para las vacas... "Me dedicaba a cualquier cosa, siempre me ha gustado trabajar". En Cáceres empezó a trabajar en la Unión Española de Explosivos, en los hornos de pirita de una mina de estaño. "Allí empecé a aprender el oficio de albañil, al que luego dediqué muchos años de mi vida". En esos años conoció a Teodora. "Yo era un pintilla, me gustaba ir al baile... Ella sólo tenía trece años, e hice todo lo posible por conquistarla". Tras seis años de noviazgo, se casaron. Hace unos días han vuelto a hacerlo, al cumplirse sus bodas de oro. Convocaron a toda la familia y repitieron sus votos, en una gran fiesta. A los diez meses de casados, nació su primera hija, Cati. Luego llegaron Santiago, Juan, y Alberto, este último ya en Barcelona. Cuando la mina cerró, le dieron cuarenta mil pesetas, y con ellas viajó hasta Barcelona, porque allí tenía a un hermano. "Me

La historia de Francisco Chamorro es la de una persona trabajadora y que nunca ha soportado las injusticias. Desde que llegó a El Prat ha estado vinculado a los movimientos sindicales y sociales de la ciudad. Es socio de la Cooperativa Obrera de Vivienda, y vive en uno de los pisos que esta organización construyó. Antes pasó, con su esposa y sus cuatro hijos por los apartamentos de 40 metros cuadrados de la Residencia Cooperativa. Ahora es presidente de la Asociación de Vecinos de Llevant, y durante años fue delegado sindical de CC.OO.

Francisco Chamorro es presidente de la AVV de Llevant, y fue delegado sindical de CC.OO

costó muchísimo separarme de mis hijos. Si hubiese entrado en su habitación a despedirme, seguro que no me vengo". Tras un mes viviendo solo en la Ciudad Condal, llamó a su mujer. "Me dijo que se venía conmigo aunque tuviese que vivir debajo de un puente".

Primeros años de dificultades

Y no era esa la situación, pero aquellos años no fueron fáciles. En Barcelona había muchísimo barraquismo, y toda la familia vivió en una casa de derribo. Dos años después de su llegada, se trasladaron a El Prat. "Alquilamos un piso en la calle Cataluña. Fuimos a vivir allí con mi cuñada, la hermana de mi mujer". Pero la familia quería su independencia, y entonces Francisco se enteró del proyecto de la Cooperativa Obrera de Vivienda. Vendieron la casa que tenían en Cáceres, y con ese dinero dieron la entrada para un piso de la Cooperativa. Pero tenían que esperar mucho tiempo, y se fueron a un apartamen-

to de la Residencia, con sus escasos 30 metros cuadrados, donde dormía el matrimonio con sus cuatro hijos. Allí estuvieron durante cuatro años, hasta que pudieron mudarse a una vivienda de la Cooperativa en la carretera de la Marina. "Recuerdo que bailaba con mi mujer, de la alegría que nos daba poder estrenar nuestro primer piso". Mientras, trabajaba de albañil en diferentes empresas. Para Aigües de Barcelona, en la SEAT... Y allá donde fue destacó por su espíritu combativo y su afán de dialogar para conseguir defender los intereses de los trabajadores, "aunque por esos años los sindicatos todavía no estaban legalizados, pero yo era de CC.OO".

Sindicalista y hombre activo

Aproximadamente en el año 1980 aprobó unas oposiciones para entrar en la Brigada de Obras del Ayuntamiento de El Prat. "El primer trabajo que hice fue remodelar la fachada del ayuntamiento". Entonces empezaban los movimientos sin-

dicales, y se convocaron las primeras elecciones. "Yo me había comprometido a formar parte de la Candidatura Unitaria, porque CC.OO todavía no estaba legalizada. Pero en ese intervalo, lo legalizaron y se presentó a las elecciones sindicales del ayuntamiento". La Candidatura Unitaria acabó siendo absorbida por CC.OO. "Y me propusieron ser delegado sindical". Formó parte del comité de empresa durante años.

Pero su inquietud social llega más lejos, y es desde hace tiempo presidente de la Asociación de Vecinos de Llevant. "Yo ya era socio, pero no muy activo. Pasó que los niños jugaban a la pelota en el Paseo Picasso, y hacían muchísimo ruido, porque golpeaban con la pelota en las persianas. Así que me propuse acabar con eso: se instalaron bancos, y pudimos solucionarlo". Ahora, es el alma de la AVV: la entidad organiza paellas, excursiones, prepara las fiestas del barrio. "Me gusta trabajar", proclama. ■

Mucho os agradecería la publicación de precisiones sobre la entrevista que tuvieron a bien realizar sobre la Cooperativa.

Aclaraciones sobre una entrevista

El Sr. Saltó en el taller eléctrico y Vázquez en la carpintería hicieron una

gran labor.

Palmira en el Centro Social y las Colonias, y Mesa en el colegio lograron que muchos de aquellos chiquillos, sean hoy unos hombres y mujeres de provecho.

Gonzalillo (que yo le llamaba con cariño) hizo una gran labor en el comedor, nos dejó pronto, y lo sentimos mucho.

En la administración fueron puntuales Vega, Pedrero, Íñiguez...

El amigo Jordà fue clave para que realizáramos el colegio para deficientes psíquicos, y Octavio luchó como un bravo para conseguir su Cooperativa de trabajo para deficientes físicos.

Los alcaldes del Prat de aquella época, Codina, Lloret, y sobre todo Máximo, a pesar de algún rifi-rafe, no guardo mal recuerdo de ellos, y ahora entiendo que en su no hacer nada, me ayudaron mucho, tal y como estaban tan complicados, políticamente hablando, aquellos tiempos.

Y desde luego, el éxito principal se lo debemos a los socios que en momentos tan difíciles depositaron su confianza en nosotros.

Los miembros de la Junta Rectora, siempre estuvieron a gran altura en su trabajo, apoyo y dedicación. A todos mi agradecimiento.

En los tiempos de la dictadura franquista, logramos el milagro de la cooperativa. ¿A dónde hubiéramos llegado con un ayuntamiento democrático y de izquierdas?

Hoy como entonces, hacen mucha falta viviendas dignas, higiénicas y económicas, por lo que ahora también hace falta que alguien 'tire del carro' para otro pequeño 'milagro' social y comunitario, en la seguridad que encontrará colaboración en la autoridades tanto locales como de la Generalitat.

A todos mi reconocimiento y agradecimiento.

MARTÍN MATEOS SÁNCHEZ

También me consta que hay quien ha hablado con profusión de la Cooperativa y se pone muchas medallas, pero «esos» precisamente nunca asumieron el riesgo que otros si lo hicimos: dejar nuestro trabajo, lo cual les aseguro que fue muy duro, para emprender algo tan difícil como era en su inicio nuestro proyecto. Hablar siempre ha sido lo fácil, correr riesgos, acometer y realizar, lo difícil.

Dejé la Coope, creo, en el año 70 y no en el 76. El ayuntamiento de la época no se opuso explícitamente a la Cooperativa, si lo hizo con el permiso de obras de la Residencia, que al final superamos.

La legalización de la Cooperativa y por lo tanto su nombre y estatutos, lo logramos gracias a un familiar del socio Sr. Cayuela, que en Madrid nos apoyó en la entonces Obra Sindical de Cooperación.

En el éxito que obtuvimos, tuvieron singular importancia el abogado Semir y principalmente su colaboradora Montserrat Castelló, que con sus consejos y amistades cimentó nuestra existencia.

Los señores Miguel Fernández y Jaime Ferrer hicieron posible una sección de obras, que con su eficacia lograron unos costes muy competitivos de unas viviendas dignas.

Los amigos del área comercial: Ruíz, Geli y Frutos, nos proporcionaron, además del apoyo del Sr. Ruíz en la Junta, unos medios económicos que nos permitió acometer la obra social tan importante que realizamos.

Fruites i Verdures FONT DE SALUT

*¡La millor qualitat
al
millor preu!!*

¡¡ INMILLORABLE SERVEI !!

Estem al seu servei a: C/ Ferran puig 67
Avda Montserrat 212
Avda Montserrat 48

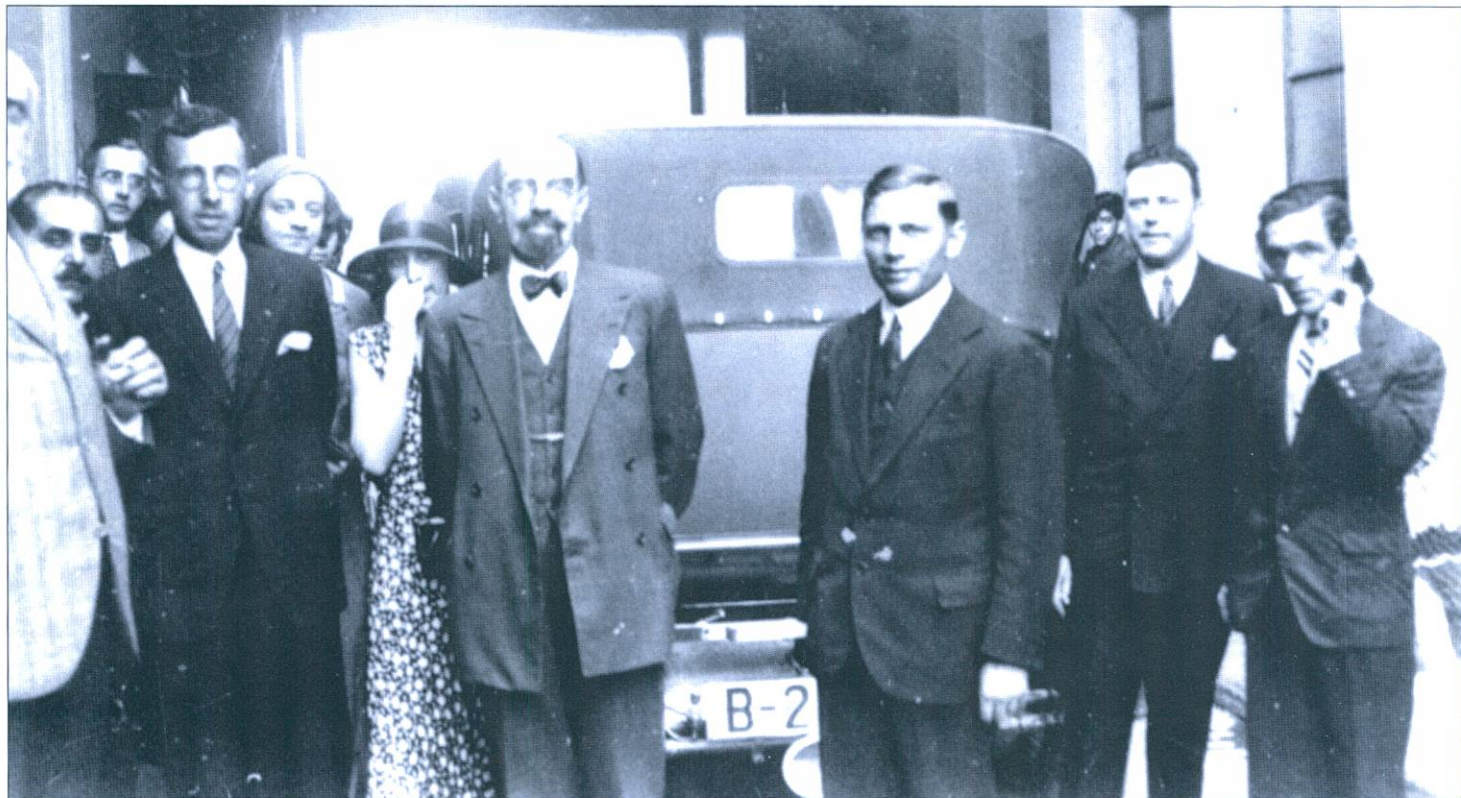
Reparto a colectividades; y mayoristas.
93-262 63 54- pedidos @servifruit.com

¡Pasio per la fruita!

Fruites, verdures i fruits secs
Productes variis

Inauguració de La Seda de Barcelona S.A.

Directius i autoritats a l'entrada de la fàbrica de La Seda de Barcelona, amb motiu de la seva inauguració oficial, el 28 de desembre de 1928. Al centre, el director general Sr. C. Bernard, junt amb Van Rossel i a la dreta el conegut metge Dr. Joan Soler (Arxiu de Gerard G. Mor)

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS

BALTASAR
GRUPO ASESOR

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

**ASESORAMIENTO
Y GESTION:**

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

El Carrer Major, el més antic del Prat (VII)

En temps de la República

La proclamació de la República, va portar a un veí del carrer a ocupar l'alcaldia. Ens referim al Dr. Josep Pujol i Capsada, d'ERC que havia estat el candidat més votat a les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 (83).

Poc temps després, el carrer va viure de prop la vaga de La Seda, que s'inicià el mes de juliol de 1931 i que va acabar a les primeres setmanes del mes d'agost. Aquesta primera gran vaga de la història pratenca va afectar als veïns del carrer que treballaven en aquesta important indústria. (84)

Acabada les obres del nou edifici de pisos del Dr. Joan Soler i Manuel Lagarriga, els tres locals de la planta baixa amb façana al carrer, van ser ocupats ràpidament. En un dels locals es va establir la farmacèutica Teresa Bruguera i Sabat, en un altre, s'hi va traslladar la ferreteria Lagarriga que des de feia anys estava establerta a la plaça de la Vila. En el local situat entre els abans citats es va obrir una de les dues primeres delegacions bancàries de la nostra població, el "Banco de Vizcaya". L'altra va ser la del "Banc de Catalunya". (85)

A la planta baixa de la cantonada del nou edifici amb el que avui es la Plaça d'Espanya, es va instal·lar el "Bar La Pansa", un dels més populars cafès d'El Prat durant molts anys, on el freqüentaven els pagesos, i que donava vida a la plaça dels autobusos i al mateix carrer de Pi i Margall. El propietari del negoci va ser durant molts anys el cafeter Josep Aymench.

Els pisos de l'esmentat edifici

La comitiva que acompanyava al President Macià poc abans d'enfilar el carrer Pi i Margall.

es va omplir d'empleats i treballadores de La Seda i de La Papalera Espanola. Les famílies del nord d'Espanya, principalment basques i navarreses, establertes al carrer eren notable. És el cas dels Ezcurra, Zabaleta, Elizalde, Barbarin, Echarri, Gochicoa (Braulio), Celaya, Lavín, Piñera, etc. (86).

Un dels fets que visquè el carrer va ser la memorable visita del President Macià, el mes de juny de 1932, que exaltà els sentiments d'emoció de la majoria de la població. La comitiva que va acompanyar a en Francesc Macià, va passar a peu procedent de la Rambla, on havia baixat de l'automòbil oficial, i per la Plaça de la Mancomunitat, i el carrer Pi i Margall es va dirigir a l'Ajuntament. (87)

L'arribada del dirigible alemany "Graff Zeppelin", el dia 3 d'octubre de 1932 (88), va provocar un gran embús d'automòbils des de Barcelona fins al camp de l'Aviació del Prat. Mai

abans els veïns del carrer havien vist pel carrer tants automòbils. La carretera de l'Aviació va quedar totalment colapsada. És el primer gran embús de trànsit en la història catalana. (89)

Durant aquests anys de la República, el carrer Pi i Margall va anar incorporant noves activitats i es van establir nous menestrals. El senyor Joan Castells Reverter, propietari d'un ramat d'unes 25 cabres, venia llet de cabra al nº 32 del carrer, el manyar Antoni Sala Sabadell va instal·lar un taller mecànic, en Josep Gros Pi, es va establir d'instal·lador elèctric i lampista i en Nicolás Rodríguez, de rellotger. (90)

La carboneria de Teresa Tort, instal·lada en la única casa d'en Bernola que quedava, es va convertir en botiga de alimentació. Més més amunt del carrer, però, en Joan Aubalat i Margalef va obrir una altra carboneria. També, en aquesta època, Francesc Gusi Balagué, va obrir una bodega, a la part de dalt del carrer, tocant la via. (91)

L'any 1935, el carrer disposava de dues perruqueries de senyores, la de Gabriel Espasa Carcolé i la de Mercè Garret, a part de la popular barberia de l'Isodoro Pascual. (92).

La joia del carrer, sens dubte, va ser obertura de la Pastisseria Núria, d'en Joan Company, i Aurora Solà, que s'instal·là l'any, 1934 (93), aquesta botiga va tenir també la numeració de la Plaça de Mancomunitat. En aquell temps també es va obrir la bodega d'en Braudilio i la botiga dedicada a la venda de mobles i radios de Vicente Marco Ramos, que portava la seva esposa Carmen Gómez Tena. Cal destacar l'àgil campanya publicitària, que a partir de 1935, "Muebles Marco" va impulsar a través de continuats anuncis en les planes del "Noticiari Pratenc", alhora que va establir la venda a llargs terminis, tota una novetat en la política comercial de l'època. Aquesta botiga tenia també la representació de les radios "Crosley" (94)

Val a dir que les eleccions municipals del 1934 van ser guanyades per Josep Gibert i Pascual (ERC), convertint-se en el segon alcalde d'aquesta època també veí del carrer. (95)

Durant el temps de la República van arribar a El Prat nous esports, entre els quals destaquen el bàsquet i l'atletisme. El bàsquet que va néixer a la parròquia l'any 1932 (96), va ser practicat també pel "Centre d'Esport Prat-CEP". Tres joves veïns del carrer, els germans Armand i Arcadi Puigventós Pascual i Miquel Portillo Gallart, van destacar en la pràctica d'aquest esport.

JOSEP FERRET

Ara fa 75 anys

Novembre de 1931

L'Ajuntament d'El Prat, en sessió del 26 de novembre de 1931 va acordar adherir-se a l'homenatge que la ciutat de Tortosa li tributa a Marcel·lí Domingo, Ministre d'Instrucció Pública de la República. El 1er tinent d'alcalde, Dr. Josep Pujol va assistir al citat homenatge en representació de la corporació municipal.

L'Ajuntament del Prat va acordar el mes de novembre de 1931, ampliar el camí del Sorral d'en Parellada.

REFERÈNCIES

83.- FERRET PUJOL, J.; *En temps de la República-Alcaldes i regidors del temps de La República, 1931-1936*, DELTA nº 234, juny 1999.; 84.- FERRET PUJOL, J.; "La vaga de La Seda, 1931", DELTA nº 228, desembre 2000.; 85.- Dietari del Dr. Josep Pujol.; 86.- AHMP, Dades del padró de 1936.; 87.- FERRET PUJOL, J.; "El president Macià i El Prat", DELTA nº 65, febrer 1984.; 88.- FERRET PUJOL, J.; "L'arribada del Graf Zeppelin"(1932), DELTA Nº 215, octubre 1997.; 89.- Revista l'OPINIÓ, 16-10-1932.; 90.- AHMP, Matricula de Contribució industrial de 1935.; 91.- AHMP, Matr.Contr.Indust. 1935.; 92.- AHMP, Matr.Contr.Indust. 1935.; 93.- AHMP, Padró Municipal 1936.; 94.- Diversos anuncis al "Noticiari Pratenc", des del primer número.; 95.- FERRET PUJOL, J.; *En temps de la República-Alcaldes i...*, op. cit.; 96.- FERRET PUJOL, J.; "C.B. Prat, 50 Anys d'Història", 2001.

Maria del Carmen Muños Cuerva, natural d'Albuñan, Granada, viuda de Torcuato Checa i de 96 anys, mori al seu domicili el 21 d'octubre.

Martin Coca Acebedo, natural de Lopera, Jaén, espòs d'Esperanza Cardenas i de 63 anys, mori el 22 d'octubre.

Maria Teresa Juscafresa, natural d'El Prat, casada i de 67 anys, mori al seu domicili el 27 d'octubre.

Maria Jesús Sala Garcia, natural d'El Prat, esposa de Miquel Angel Bustos i de 38 anys, mori al seu domicili el 30 d'octubre.

Juan Miguel Martinez Roman, natural de Barcelo-

na, espòs de Pietat Rivero i 51 anys, mori al seu domicili el 28 d'octubre.

Milagros Mani Dexens, natural de Barcelona, viuda d'Antoni Aguilera i de 79 anys, mori al seu domicili el 29 d'octubre.

Teresa Garcia Lazo, natural d'Ecija, viuda de Manuel Franco i de 94 anys, mori el 2

de novembre.

Josepa Puig Parellada, natural de L'Hospitalet, viuda de Joan Monleon i de 84 anys, mori al seu domicili el 4 de novembre.

Purificacion Moreno Rodriguez, natural de Sorvilan, Granada, viuda de Francisco Prats i de 91 anys, mori el 9 de novembre.

MARÍA JESÚS SALA GARCÍA

Falleció el 30 de octubre a la edad de 38 años. Su esposo; Miquel, sus hijos; Merichel, y Miquel, sus padres María Jesús y José, su tío Manel, así como el resto de la familia y amigos no te olvidarán.

MILAGROS MANI DEIXENS

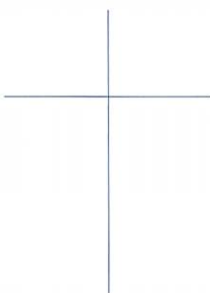
Ha mort cristianament el dia 29 d'octubre, a l'edat de 79 anys.

La seva filla Neus Aguilera, fill polític Josep Llopis, netes Neus i Alicia i nét polític Ramon et recordarem sempre.

La família agraeix totes les mostres de condol rebudes.

«Estenc la mà i no hi ets. Però el misteri d'aquesta teva absència se'm revela més dòcilment i tot del que pensava. No tornaràs mai més, però en les coses i en mi mateix hi hauràs deixat l'emprenta de la vida que visc, no solitari sinó amb el món i tu per companyia, ple de tu fins i tot quan no et recordo, i amb la mirada clara dels qui estimen sense esperar cap llei de recompensa».

MIQUEL MARTÍ POL

III Aniversari
D'ENRIC BRAGADO I NAVALLES

La família et recorda
i et recordarà sempre.

Funerària d'El Prat

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

Sant Pere i Sant Pau

OFICINES: Camí de Cal Natrus s/nº
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

Vagos

Dicen, que en el jardín del Edén, el único esfuerzo que se había de realizar para aprovisionarse de la manduca, era extender la mano y los frutos caían en ella como por magia, hasta no poder acabar con todos, por más hambre que tuvieses. Aunque –bien es verdad– que poca hambre puede tenerse, si te pasas el día tendido a la sombra sin otra preocupación, ni ejercicio, que el de extender la mano de vez en cuando.

Analizado lo anterior, no hay que ser un linces, para colegir que venimos de ancestros haraganes, gandules y vagos de solemnidad, por lo que no resulta nada extraño, que pese al tiempo transcurrido desde entonces, sean muchos los genes que –de cuando el hombre era marmota, por lo mucho que dormía– los humanos conserven, y que un pecado capital como es la pereza, este mucho más justificado de lo que en principio parece.

Y si el no hacer nada es –para muchos– agradable por demás, sólo faltaba para acabarlo de sacralizar, lo que sucedió en el Edén –o mejor dicho a sus puertas– cuando Yahvé, seguramente cansado de tanto zángano, y con la excusa de la manzanita, decidió poner de patitas en el mundo cruel a todo aquel fárrago de ociosos, no sin antes advertirles, que a partir de aquel momento, deberían ganarse el pan con el sudor de su frente, con lo que estableció –y ya para siempre jamás– el trabajo como castigo divino, y desde ese momento, el hombre –al que nunca le gustó ser castigado– procuró sustraerse cuando más pudo, a tal condena.

Claro que tampoco es que el Creador, se mostrase como un dechado de laboriosidad. La única vez de la que se tiene constancia que se coscase –que fue cuando hizo el mundo– tardó en esta tarea nada menos que seis días, que para alguien cuyos deseos son al momento realidades, se antoja harta tardanza. Para colmo, cuando al final acabó por concluir la labor –según dicen– el séptimo descansó. No queda claro si el cansancio fue provocado por el agotamiento, o por el respingo que debió tener al contemplar la chapuza final obtenida, de cualquier modo, y dado que el hombre está hecho a su imagen y semejanza, el asunto se comenta solo.

Por eso, tiempos hubo, en los que el tener en las manos callosidades por trabajar, o realizar cualquier actividad física –excluyendo el arte de romper las cabezas a los semejantes que de siempre tuvo muy buena prensa– estaba socialmente mal visto, lo cual –de seguro– hizo feliz, a más de un espécimen de nuestra mal llamada raza de Homo Sapiens, porque si realmente fuésemos “Sapiens”, seguro que no seríamos como somos.

En la China milenaria –por ejemplo– era signo de distinción, tener las uñas largas, y se daba el caso de mandarines, nobles, gobernadores y demás prebostes, que llegaron a tener sus garras de hasta treinta centímetros de longitud, con lo que es de suponer, que les sería sumamente difícil realizar cualquier actividad, aunque ésta fuese tan simple como hacer pipí.

Hay quien hasta llega a sostener, que las ideologías políticas, arraigan o no en determinados países, según el porcentaje de remolones, holgazanes y zánganos que en los mismos haya, así un conocido mío decía, que los movimientos ultraderechistas que se dieron en Europa en el primer tercio del pasado siglo, no tuvieron un excesivo predicamento en otros lugares, porque estar levantando el brazo para saludar aquí y allá, y cantar canciones en esa postura, eran unos ejercicios extremadamente cansados.

No obstante la teoría de mi amigo se queda corta, en cuando conoces –amigo lector– la historia de Pichano, porque no sólo de posturas vive el hombre, y a veces hasta los símbolos cansan.

Pichano, apodo por el que era conocido en el pueblo nuestro personaje, debido al excelso tamaño de su órgano viril, músculo –al parecer– el único de su cuerpo que usaba con asiduidad y eficacia, pues tenía una caterva de hijos, era calé, y además gandul de carrera, porque Pichano consideraba que el trabajo, además de castigo divino, era nocivo para la salud, perjudicial para el espíritu y dañino para la naturaleza. Es decir, nuestro héroe era un vago, filosófico, teórico y práctico.

Cuando llegaron a España como fruto de la democracia los partidos políticos, una comisión del partido comunista –a modo de banderín de enganche– fue a casa de nuestro hombre con la intención de conseguir su afiliación, lo cual parecía lo lógico, dado el estado de absoluta indigencia en que vivía Pichano, fundamentada básicamente en el hecho, de que él no había dado en su vida ni un palo al agua.

Cuando tras una extensa y dilatada charla, en la que los visitantes se esforzaron por demostrar las múltiples ventajas que tendría el hecho de afiliarse, nuestro héroe, arrellanado en el sillón del que pocas veces se movía, les espetó de forma que no quedaba lugar a dudas.

- Quita hombre, quita, ¿cómo me voy yo a apuntar a un partido, que tiene herramientas hasta en la bandera...?

Definitivamente, nuestro personaje siguió militando en el partido al que había pertenecido desde su nacimiento, el de los vagos genéticos integrales ... y en él siguió –como fiel y destacado miembro– hasta su muerte.

J.M.HIDALGO

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Clienting

No sé si la bellesa i la sensibilitat poden fer front –i guanyar- a l'interès i al poder. Segurament no, i a més a més, hauríem de matisar molt les àrees i els aspectes. El que amb tota certesa, tenen molt clar les empreses és que pel seu interès exclusivament, són capaces de piropejar i adular tots els clients que calgui, sense cap mirament. Això sí, només els nous.

Quantes vegades hem de veure anuncis a la televisió i llegir-los als diaris amb unes gran ofertes i avantatges; però la lletra petita ho expressa amb claredat: només per a nous clients. Empreses de telefonia mòbil i entitats bancàries s'emporten la palma: són els negocis que més beneficis donen, perquè no són flor d'un dia i perquè són serveis gairebé imprescindibles per als ciutadans o clients.

I són camps on l'arrodoniment de preus justament és una de les bases del benefici. Aquests àmbits on els clients són milions, haurien d'estar molt preservats, molt protegits i molt defensats per la legislació vigent per tal d'evitar qualsevol abús. És cert que cada vegada més, es van sensibilitzant les autoritats i al mateix temps, les organitzacions de consumidors per estar molt a l'aguait; però és evident que resulten molt millorables les relacions amb les companyies de telefonia mòbil o alguns contractes de les entitats bancàries. Per exemple: per què has de pagar per saber el que has gastat en una trucada pel telèfon mòbil? per què has de pagar per saber el saldo de que disposes al mòbil? per què resulta ser una gran cosa estar exempt de pagament d'una comissió en un servei bancari? per què molts preus de béns i serveis es donen a conèixer amb el preludi de "des de...?" (veiem en aquests casos, preus de cotxes i preus de bitllets d'avió: al final, el preu definitiu no té res a veure amb el que l'anunci ens deia).

I què fer si un és client antic? Doncs tenir ferma en les nostres

reivindicacions i procurar que no es passin de la ratlla en res. És patent que quan un fa un aterratge en una empresa com a client, totes les finestres s'obren i tots els avantatges aflueixen i convergeixen cap a nosaltres: des de grans descomptes fins a alts interessos, des de lluentos regals fins a notables franquícies. Fins quan i fins quant? La veritat és que els períodes són curts. I molt aviat passes de ser nou i privilegiat client a ser un de tants. I després, què? Doncs et quedaràs en algun lloc com a client ja antic i no privilegiat, perquè al final no et pots convertir en un nòmada permanent; a tot arreu acabaries igual. Però, malgrat això, el que cal fer és reclamar de tant en tant i fer veure a les megaempreses que estem al cas de tot i que encara que de vegades, semblen prudents i humiliats (per educació o per inseguretat), també som capaços d'exigir drets.

Les empreses –i com més grans, més- fan servir el màrqueting per a la captació de clients. Quants més clients hi hagi, més beneficis tindran. Perquè, tot i que uns consumeixen més que altres, tots acabem consumint i per tant, pagant: per compra o lloger, per un bé o per un servei.

Però en qualsevol contracte que haguéssim de signar, hauria de resultar molt nítida la separació d'allò què és essencial respecte d'allò què és superflu o accessori. La protecció jurídica del més dèbil ha d'estar per davant.

En les relacions comercials que tenim constantment, arrenquem d'uns principis i unes idees que amb les experiències del dia a dia, es convertiran en valors. Amb aquests valors, amb tota certesa, sabrem trobar arguments per combatre, si cal, els eslògans publicitaris que ens criden permanentment a fer-nos clients de tot...

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Enamorarse y vivir enamorado

Enamorarse y vivir enamorado es un problema asumido principalmente por la juventud.

Podríamos decir que enamorarse es un impulso biológico provocado por lo que conocemos como sex-appeal relacionado con la sexualidad humana. Es un fenómeno muy natural vinculado con el ciclo vital de la vida humana.

El problema reside de cómo nace ese impulso y de cómo se realiza pues sólo podemos relacionarlo con la moral en la manera cómo se lleva a cabo ese enamoramiento.

Enamorarse significa estar vivo como dice Joe Mannath, padre salesiano hindú, y sentirse con sentimientos de ardor de la pasión para sentirse luego, cuando uno es aceptado por el otro, como el renacer de una nueva vida que hace olvidar mil heridas y dar paso a la confianza para el porvenir.

Ver que la torpeza del adolescente se convierte en ternura que logra hacer cambiar el comportamiento hasta mejorarlo. Eso, sólo cuando el enamoramiento es sincero y razonado y no sólo un impulso biológico engañado por una belleza física que no refleja la riqueza espiritual del ser amado.

En el verdadero enamoramiento se junta cuerpo y alma envueltos en una pasión expresada por un amor sincero y no por un amor carnal.

Para llegar a esa realidad, los enamorados deben haber recibido una educación tanto en el hogar como en la escuela que debe haber sido reflejada en el comportamiento antes del enamoramiento.

El enamoramiento a primera vista no es recomendable por falta de razonamiento y es causa de los fracasos en los noviazgos que quiebran y son caducos por falta de estudio psicológico de los que se enamoran.

JAUME ESTRUCH

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoría Técnica Laboral

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

GATS comença una nova etapa amb la gestió de l'Equipament Cívic Delta del Llobregat

Óscar Rando ens explica les claus d'aquest nou projecte cultural de la nostra ciutat

LUIS GARRIDO / El passat 10 de novembre va ser el dia en que definitivament els Grups Associats pel Treball Sociocultural (GATS) van inaugurar "el hall del Delta", el seu projecte cultural per millorar la cohesió social i cultural al barri de Sant Cosme. Oscar Rando, responsable de RRHH, Relacions Institucionals i cap visible del grup, va estar amb nosaltres i ens va explicar a fons les claus d'aquest nou projecte, que segons ell té com a finalitat la incorporació del fet i l'activitat cultural a Sant Cosme.

Óscar Rando, en nom de GATS, posa molt d'èmfasi a la qüestió que l'associació no vol gestionar només les activitats que es facin al Centre Cívic Delta, sinó que pretenen fomentar tota una cultura que sigui la transmis-

Óscar Rando (a la dreta), durant la intervenció de Francesc Escribano en l'acte del passat 10 de novembre.

"El hall del Delta", és un projecte cultural que intenta millorar la cohesió social i cultural al barri de Sant Cosme

sora de la gestió. És per això que posaran en marxa tot un seguit d'activitats com són els Sopars de suport mensuals, que es van estrenar el citat dia 10 amb un dedicat a Pere Casaldàliga, on va assistir el director de TV3, Pere Escribano i on Pere Casaldàliga va fer via telefònica una exposició de la tasca que desenvolupen a Sao Félix (Brasil). "Amb aquests

N.M. / GATS va inaugurar el nou local al barri de Sant Cosme amb una sèrie d'activitats, com un concert del grup Krokodillos, o la representació de l'espectacle "Cuentos Flamencos". Però l'acte central de la vetllada va ser el sopar de suport i reconeixement a la figura de Pere Casaldàliga, bisbe emèrit de Sao Félix, al Brasil, i un dels defensors de la Teoria de l'Alliberament. Els assistents al sopar van poder sentir unes paraules del religiós a través de la connexió telefònica. El bisbe va parlar del projecte Alvorada, una publicació que va néixer als anys 70, quan al Brasil encara hi havia una dictadura, "i que continua a dia d'avui, tot i que molta gent va ser maltractada i torturada per tenir el butlletí a casa seva", va explicar Casaldàliga. El bisbe va agrair la solidaritat dels presents, ja que part del cost del sopar es destinava a aquest projecte, i va assegurar que el repte del nostre país és "tenir un cor solidari amb els immigrants que ara arriben a Espanya". Després del sopar, Francesc Escribano, director de TV3 i autor de la biografia del bisbe - *Descalç sobre la terra vermella* -, va lloar la gran humanitat de Casaldàliga. "Em va impressionar per la seva coherència i la seva radicalitat: si està amb els pobres, viu com un d'ells". Escribano va destacar que aquesta feina per evitar situacions d'esclavitud entre els indígenes "sempre la fa amb un somriure". ■

sopars volem convidar cada mes a una persona rellevant, per que amb la seva experiència ens ajudi a escriure la recepta per transformar realitats socials que no ens agraden", afirma Rando, qui ens confirma que pel proper 12 de desembre comptaran amb el cantant madrileny Ismael Serrano.

Des de l'associació es mostren molt optimistes amb aquest nou projecte, ja que al Centre Cívic Delta tenen l'oportunitat de treballar directament amb una població que només es troba en indrets molt determinats, que segons Oscar Rando "només es troba a un lloc com Sant Cosme, per que encara continua sent un barri, amb una gent interessada en allò que fas al barri i on tothom es coneix". També afirma que és important "trencar amb la barreira mental de que El Prat acaba i comença a l'avinguda 11 de setembre".

GATS ja porta pràcticament sis anys en funcionament, i des de l'abril que s'encarreguen de la gestió de La Capsa on han fet possible actes significatius com el concert de Manu Chao, al que van assistir unes 700 persones. Segons el seu cap visible, l'adquisició de la dinamització del Centre Cívic Delta forma part de la seva dinàmica positiva, sempre procurant intentar arribar més lluny. Amb aquest nou projecte volen insistir en el que es segons Oscar Rando l'objectiu definitiu de l'associació: "aconseguir una participació ciutadana, i sobretot transformar les realitats socials actuals per lluitar i prevenir l'exclusió social". ■

Exposició de Josep Maria Sardà

DELTA / La imatge recull una part de l'exposició d'instantànies del fotògraf pratenc Josep Maria Sardà, que des del passat 7 de novembre i fins l'1 de desembre és a la sala d'actes de l'Hotel d'Entitats del Prat. Sardà esposa una representativa mostra d'edificis del patrimoni pratenc que ja han desaparegut, buscant la reflexió de l'espectador sobre aquest fet.

El *interruptus* de Armando Soria

Agridulce concierto en La Capsa del músico pratense

M. MARTÍNEZ / Tras el concierto de Armando Soria el pasado 10 de noviembre en el pequeño escenario del bar de La Capsa uno se queda con una extraña sensación y con varios interrogantes en la punta de la lengua. Uno de ellos resulta bastante inquietante: ¿qué diablos quiere el público del Prat? La propuesta de Armando Soria, que presentaba su nuevo disco, "Mi pequeña república", puede entrar dentro de los cánones comerciales, con una propuesta de pop-rock de autor abierto a un espectro de público amplio. Pero la respuesta fue un desangelado ambiente que contagió al escaso público que reclutó el músico pratense. Propongo terapia

colectiva para un personal que o bien carece de motivación o bien no acaba de encontrar en El Prat lo que quiere. Tampoco ayudó demasiado a llenar el local la poca sintonía del Armando Soria con muchos de los músicos de la escena local. Ni siquiera se acercaron a espiarle. La ecuación sigue abierta para sumar incógnitas.

Directo del aeropuerto desde Madrid, donde ha grabado su último trabajo, un Armando en versión acústica y sin el Expreso de Bohemia cogió su guitarra Felipa para repartir algunas de las canciones que conforman "Mi pequeña república" y clásicos de sus discos anteriores. El "Viva la

revolución" de su camiseta roja no acompañaba a la noche. Después de un par de canciones intentó animar al público y arrastrarle al escenario con un '¿os ha gustado esta canción?', que repitió hasta la saciedad, denotando que no se encontraba muy a gusto; y consiguió contagiarlo. Algún error a la hora de cantar algunas de las letras se capeó con la irrupción de uno de sus grandes clásicos, "Aluminosis en el corazón", que sigue siendo una de las grandes composiciones de este cantautor. "Mala hierba" o "Dinamita", del nuevo disco, no consiguieron hacer despegar el concierto, donde las canciones se vieron constantemente inte-

rrumpidas por las intervenciones de Armando, logrando romper ese clímax necesario para saborear las canciones en toda su plenitud. Muchos nos hemos curtido en conciertos de cantautores, bastante proclives al discurso entre canción y canción, pero tienen la sabiduría suficiente a la hora de modular tiempos y momentos precisos para buscar la complicidad de los coros del público, cosa que no supo hacer Armando Soria, cayendo en un *coitus interruptus* constante que resultó algo desesperante. Cuando parecía que la cosa podría remontarse con la presentación del delicioso bolero "As de corazones", Armando se hecho atrás y no quiso cantar este tema:

mala señal para un músico que lleva mucha carretera a la espalda.

Irregular corrida en una plaza que nunca le ha sido proclive: hace falta remontarse unos cuantos años atrás para recordar el último concierto de Armando y el Expreso, también en La Capsa, y a pesar también del pinchazo de público, la banda consiguió electrificar al personal paciente y fiel que le ha seguido siempre. Esperemos que la próxima ocasión en que Armando nos visite cumpla más expectativas y nos ofrezca en toda su plenitud las grandes letras que acompaña a golpes de guitarra. ■

L'Ajuntament convoca una beca anual de recerca d'història local

DELTA / L'Ajuntament del Prat convoca una beca amb la voluntat d'estimular la recerca en el camp de les ciències socials i humanes, en especial entre els joves historiadors. L'inici de noves línies d'investigació i la producció de treballs que contribueixin al coneixement de la realitat actual, la memòria històrica i, en general, la història de la ciutat del Prat, seran l'objectiu de la convocatòria.

Podran optar a aquesta beca els investigadors que de manera individual o en grup presentin una proposta de recerca inèdita en el camp de les ciències socials i humanes i han de tenir una relació directa amb El Prat de Llobregat i el seu entorn.

Els projectes d'investigació (entre 3 i 10 fulls) s'hauran de presentar en l'Oficina d'Informació i d'Atenció ciutadana de l'Ajuntament (plaça de la Vila, 1), fins el 31 de gener de 2007. Amb un import de la beca serà de 6.000 euros, les bases completes de la convocatòria es poden obtenir a la web de l'Ajuntament.

Atorgada la beca, l'Arxiu Municipal del Prat tutoritzarà la recerca, perquè assessori la persona o l'equip seleccionat i supervisi el treball.

En el cas del projecte d'investigació guanyador, la persona o persones responsables tenen un any per lliurar a l'Ajuntament el treball de recerca acabat. Un cop finalitzat el treball, es valorarà la possibilitat de publicar-lo dins la "Col·lecció de textos locals del Prat", col·lecció que actualment compta amb set llibres publicats.

Precisament el número 7 de la col·lecció, que duu per títol "Una utopia obrera feta realitat: La Cooperativa obrera de vivendes" de Xavier Padullés i la nostra companya Neus Macias, com a documentalista, es va presentar el 16 de novembre. ■

El maquinista del Expreso sigue en la brecha

Actualmente Armando Soria está afincado en la capital, sigue liderando al "Expreso de Bohemia". Cuenta con temas de éxito como "Pringao", "Se ha colao un extraño en mi familia", "El baile de San Vito", "Jugando a no perder" tema en el que colaboró Inma Serrano, aunque muchos se quedan con la frescura en el sonido y las letras de su primeros discos. Ganador de un premio ondas y una Antena de Oro como miembro del equipo del programa "Anda Ya" de los 40 Principales donde colaboró durante más de tres años.

Su discografía comenzó con "Formula magistral" (1993) "A la misma hora" (1995), Falso rayito de luna (1998), Un día perfecto? (2000), y "Cantamañanas" (2002). En septiembre salió al mercado el último trabajo de Armando y su Expreso, "Pequeña republica", co-producido por Tony Marmota, componente de La frontera y Óscar Rama (Garaje Jack), donde nos encontramos colaboraciones de artistas como Vicky (Las Niñas), La Frontera, Tontxu, Cristina del valle y Mercedes Ferrer. ■

La Banda Simfònica de l'Associació Musical del Prat visita San Martín de Valdeiglesias

XAVIER IBERN GÓMEZ / Els dies 4 i 5 de novembre, la Banda Simfònica de l'Associació Musical del Prat, va realitzar un concert al poble de San Martín de Valdeiglesias ubicat a la serra oest de la Comunitat Autònoma de Madrid, com a intercanvi de la visita i el concert realitzats l'any 2004 per la Unión Musical de San Martín de Valdeiglesias, a la nostra localitat.

El viatge es va realitzar en dos autocars, amb els músics i un nombrós grup d'acompanyants, encapçalats pel president de l'Associació el Sr. Francisco Romo i la junta directiva.

El concert va tenir lloc el dissabte dia 4 en el cine-teatre de la localitat amb una moderada afluència de públic, degut potser a les inclemències meteorològiques, ja que la pluja es va intensificar a mesura que s'apropava l'hora de l'inici del concert.

La primera part del concert va consistir en la interpretació d'*Agüero* (pàsoble), *Gran Via* (sarsuela), una selecció de l'obra musical de *Jesus Christ Superstar* i el *Sombrero de Tres Picos*, del mestre Manuel de Falla. A la segona part es va interpretar *Suspiros de España* (pàsoble), la *Caballería Ligera* (obertura), *l'Arlésienne* (primera

suite) i la trilogia de música brasilera de *Las Playas de Rio*, *Trocadero*, *Ipanema Playa* y *Copacabana*, que també van formar part del bis sol·licitat pel públic assistent amb forts i merescuts aplaudiments dedicats a la Banda i al seu director José Manuel Aloy Almela.

Destaquem l'excel·lent interpretació realitzada malgrat el cansament que comporta un viatge nocturn en autocar de 700 km i amb les adverses condicions meteorològiques que el van complicar encara més. Com a colofó al concert es van lliurar plaques de record i agraïment entre els presidents d'ambdós associacions musicals i el lliurament d'una reproducció dels gegants pagesos Pere i Paulina a l'alcalde de San Martín de Valdeiglesias de part de l'ajuntament de Prat.

L'Associació Musical de Prat continua la seva important labor en pro de la música i l'educació musical, i ben segur continuarà realitzant nombrosos intercanvis arreu de Catalunya, Espanya com la Comunitat Europea. Sens dubte gaudiren de la bona música a la nostra ciutat i els joves continuaran tenint un lloc par a la seva formació musical i cultural. ■

Nou director de la Banda de la Unió Filarmònica

DELTA / Des de novembre el director de la banda de la Unió Filarmònica del Prat és Xavier Casademunt, en substitució del Joan Carles Chordà i Escrivà que, a finals d'octubre

d'enguany, ha presentat la dimissió. S'inicia, doncs, una nova etapa a la banda.

El nou director ha estudiat direcció d'orquestrades als conservatoris de Barcelona, del Liceu i de Madrid; ha fet màsters de direcció a la Universitat de Washington i San Francisco (EUA) entre d'altres. Ha dirigit els musicals *West side story*, i amb el grup Dagoll Dagom *Mari cel* i *El Mikado*, i altres. És compositor i arranjador. Ha dirigit el Departament de Música Clàssica i l'orquestra de l'Esmuc (Escola Superior de Música de Catalunya). Durant uns anys ha estat director de les Orquestrades de Catalunya. Actualment és professor d'Orquestra, de Banda i Música de cambra del Conservatori de Terrassa. ■

Sala d'art Josep Bages (Torre Muntadas)
Carrer Jaume Casanovas, 80. Fins al 10 de desembre.

Sessió contínua

Cova Macías ★
Carles Congost
Joan Morey
Mabel Palacín
Martí Ansón
Dora García
Fernando Sánchez Castillo
Antonio Ortega
Tere Recasens
Xabier Salaberria

Comisaria: Montse Badia

Cine Gratis

En dos ratos libres
he ido a ver estas 10 pelis*
y se las he contado a mi gata
que ha movido muy feliz
los fotogramas de su cola.
Si ella captó el mensaje,
tú también puedes.
Así que utiliza tus patitas
y ven a mover el animal social
que eres.

Òscar Solsona

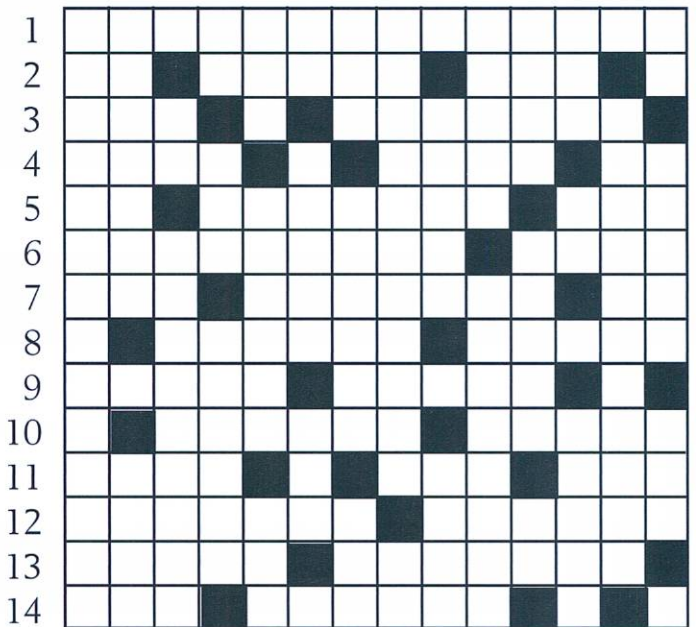
Pratigrama nº 36, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Habitants d'un petit Gran Ducat centreeuropeu. – 2. Comença la indagació. *Nobiliari primer cognom de qui ha estat, durant 20 anys, president del CB Prat.* Divisió Secreta d'Eslavòfils. Alfa. – 3. Vapor d'aire. Cent romans. *Petit carrer tarragoní que va d'Onze de Setembre a la Carretera de l'Aviació.* – 4. La qui fou segrestada per Juan Tenorio. Mil romans. Làmina amb les fotografies dels estudiants d'una mateixa promoció. Joc de taula nipó. – 5. Lady ..., Diana Spencer. Acurtades per dues del mig. Petita quantitat d'herba. – 6. Inseixeix un implant. Digerir. – 7. Gas publicitari. Tumor a la medul·la. Gos. – 8. Oxigen. Hipocorístic d'Eulàlia. Parlants pakistanesos. 9. Posin sal a l'amanida. Símbol. Conductor novell. – 10. Anna. *Nom de pila (per compassió) del president del CB Prat.* Cavalca al trot. 11. Taula electoral. L'origen de tot. Anàtid juganer. Immaculat. – 12. Cartenir. Detestarà. – 13. Nervi. *Joc de botxes molt practicat al Prat.* – 14. Tribunal Ordinari d'Entorpirament. *El nou cos que patrulla el Prat.* Principi d'Arquimedes. Al final del carrer.

Verticals: 1. Lascivament. – 2. Allò que és plenament compartit per tothom. Final de la història. Lesió d'origen desconegut. – 3. Incògnita matemàtica. La que mou muntanyes. *El protagonista de la nostra Fira Avícola.* – 4. Esquerra Catalana. El condiment de la vida. Del revés, relativa a la via de circulació. – 5. L'habitant més penjat del nas. *Pineda de can ..., davant la tercera pista.* Actor normalment silent que imita gestos. – 6. Els límits del Born. Un munt de persones. Lletre grega assassina. Zero. – 7. Unió de Dentistes Alacantins. Capgirada, la preferida dels meus ulls. Repòs consonàntic. – 8. *Plaça de la ..., plaça interior i modificada a Sant Cosme.* Existeix. – 9. Punt sexual. Garjola. Al centre de tot. Fibra tèxtil natural. – 10. Crits. *Torre ..., exposicions i teatre al Prat.* – 11. Nom de

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

lletra sinuosa. Aturar. Prefix de negoció. – 12. Desig de beure. Entrem a Barcelona. El matí del dia. No deixa passar la llum. – 13. Cercle. *Art de conrear la terra, quan n'hi havia.* – 14. Salutífer. Captaràs amb l'oïda. En aquest moment. Al fons del mar.

Solucions al Pratigrama núm. 36

Horizontals: 1. Luxemburguesos. – 2. In. Conde. DSE. A. – 3. Baf. C. Amposta. – 4. Inès. M. Orla. Co. 5. Di. Acua des. Bri. – 6. Implan-tes. Patr. – 7. Negó. Mieloma. Ca. – 8. O. Latona. Urds. – 9. Salin. Icona. L. – 10. A. Arseni. Trota. – 11. Mesa. T. Oca. Pur. – 12. Estimar. Odiara. – 13. Nirvi. Fetanca. – 14. TOE. Mossos. A. R.
Verticals: 1. Libidinosament. – 2. Unànime. A. esió. – 3. X. Fe. Pollastre. – 4. EC. Sal. airat V. – 5. Moc. Camins. Mím. – 6. Bn. Muntó. Eta. O. – 7. UDA. atenit N. RPS. – 8. Remodelació. Es. – 9. G. Presó. O. Coto. – 10. Udols. Muntadas. – 11. Essa. Parar. In. – 12. Set. Ba. D. Opaca. – 13. O. Agrícutura. – 14. Sa. Oitras. Ara. R.

QUÈ FAN AL CAPRI?

Reparto de lujo para un director de lujo

«Infiltrados» es la última película de Martin Scorsese, y cuenta con un reparto impresionante: Leonardo Di Caprio, Matt Damon y Jack Nicholson, entre otros actores consagrados. El film está ambientado en el sur de Boston, donde el Departamento de Policía se ve envuelto en una guerra campal para derrotar a la mayor banda de crimen organizado de la ciudad. Dos hombres del lado opuesto de la ley están infiltrados: uno dentro del departamento de policía y otro en la mafia irlandesa. La violencia y el derramamiento de sangre surgen cuando empiezan a salir los secretos a la luz y los topes son eliminados. Cada uno debe darse prisa en desvelar la identidad del otro para salvarse.

Programació

Pel·lícules programades pel mes de novembre: Divendres, dissabte i diumenge, dies 1, 2 i 3: «Dejà vu» (estrena) • Divendres, dissabte i diumenge, dies 8, 9 i 10: «Ratonpoli» • Divendres, dissabte i diumenge, dies 15, 16 i 17: «Eragon» (estrena) • Divendres, dissabte i diumenge, dies 22, 23 i 24: «Happy feet» • Dilluns i dimarts, dies 25 i 26: «Infiltrados».

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Rosendo Cabrera Piguillem, Cels Camps, M. Dolores Canalias Balletbó, Ferran Casanovas Plata, Merce Hewitson Español, Joaquim Grustan Calvet, Manuel Hidalgo García, Humberto Idoate Arrazuria, Josep Mir Estape i Albert Novell Mestres. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dimarts i dijous de 8 a 2 del matí.

► Fútbol • Tercera Divisió

El Prat jugó el partido 200 en Tercera División

MANOLO GOL / Como bueno puede calificarse el balance del último mes del equipo del Prat, pues sólo ha cosechado una derrota en los 4 partidos disputados, saldados con dos victorias en casa y también un empate a domicilio. La única derrota fue en la Nova Creu Alta de Sabadell en el partido 200 del equipo en Tercera División, y dando la cara en todo momento ante uno de los equipos que lucharán por el ascenso a Segunda B.

Goleada con televisión.
Prat 6, Manresa 1

El Prat goleó al Manresa en el Sagnier en un día histórico no sólo por el resultado, el más abultado del equipo en Tercera División, sino por la retransmisión por primera vez de un partido por Televisión. La Xarxa de Televisions Locals ofreció el partido completo en diferido una hora después del final, por lo que toda Catalunya pudo ver la exhibición de los jugadores de Quico Díaz. Palet se volvió a salir por su banda y los goles fueron obra de Parralejo 2(p), Cervantes, Mayoral, Rubio (p) y un defensa en su portería. Los jóvenes Toni y Lara jugaron su primer partido. La alineación fue: Toni; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Iván; Lara (Jonny 71'), Vacas (Mayoral 80'), Parralejo, Rubio; Palet y Ochoa (Cervantes 68').

Derrota bicentenaria. Sabadell 2, Prat 1

El Prat viajó a Sabadell para disputar su partido 200 en Tercera División. Plantó cara en todo momento y se avanzó con un golazo de Palet, pero los locales remonta-

Los pratenses comienzan a tomar el pulso a la liga

ron con dos goles de Montero, que luego sería expulsado. Pese a intentarlo en el tramo final en superioridad numérica, no fue posible el empate. La alineación fue: Toni; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Iván; Vacas, Parralejo (Jaime 62'), Mayoral (Lara 62'); Palet, Ochoa y Rubio (Cervantes 73').

Cayó el filial azulgrana. Prat 2, Barça C 0

El primer domingo de noviembre el Municipal Sagnier recibió la visita del Barcelona C, que acabó perdiendo ante un Prat muy motivado y que se mostró superior en la primera parte. Rafa Bellés abrió el marcador al rematar de cabeza el lanzamiento desde la esquina de Javi Lara. Ya al final del encuentro Jaime sentenció al culminar una jugada de contragolpe a pase de nuevo de Lara. Quico Díaz puso en liza este equipo: Toni; Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Iván; Lara,

Parralejo (Jaime 74'), Mayoral, Rubio (Carlos López 60'); Palet y Ochoa (Jonny 88')

Un punto fue suficiente. Peralada 2, Prat 2

Un punto en campo del Peralada se puede considerar buen resultado, y más si el segundo gol evitaba la derrota ante un equipo que creó peligro sobre la portería de Toni y pudo haberse quedado con los puntos. Se adelantaron los de Quico Díaz con un gol de Rubio al aprovechar el rechace del meta a tiro de Parralejo, pero el Peralada le dio la vuelta al tanteo con dos goles. A falta de diez minutos para el final un gol de Parralejo tras el lanzamiento de una falta puso el 2-2 final. Jugaron: Toni, Moreno, Xavi Valls, Rafa Bellés, Iván (Lara 75'); Vacas, Parralejo, Mayoral (Jaime 66'), Rubio (Cervantes 75'); Palet y Ochoa. ■

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

TEAM MATCH
Pedro
ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

► Fútbol • Nacional Juvenil

Mal momento del AE Prat y l'Escola Prat Blaugrana

J.D. MUÑOZ / No acaba de arrancar el juvenil A de la Escola de Futbol Prat Blaugrana. Le cuesta hacer goles y los números son preocupantes. En nueve jornadas disputadas, tan sólo han conseguido marcar tres tantos, y la primera victoria aún sigue sin llegar. Son cifras claramente insuficientes para poder salir del pozo de la liga Nacional Juvenil. El equipo cuenta con algunas bajas importantes, como la del delantero centro Miguel, y esta baja parece que ha mermado la efectividad ofensiva de los pratenses. El equipo cuaja buenas actuaciones pero le falta ese punch definitivo de cara a gol. La situación no ha mejorado y la zona peligrosa de la clasificación se está convirtiendo en una amistad no deseada. El único dato positivo de estas últimas jornadas fue el empate contra el Sant Andreu B en el Estruch. Los otros partidos se cuentan por derrotas y con el casillero de goles efectuados a cero. Manita del Mercantil en Sabadell, derrota un poco abultada por 0 a 3 contra el Espanyol B en el Estruch, y visita a la ciudad deportiva de Sant Joan Despí para perder contra el líder, el Barça B, por 2 goles a 0. Ahora empieza el verdadero campeonato de la Escola, a la espera de rivales como el Badalona B, el Jàbac, o el Josep Maria Gené, en los que

poder marcar algún tanto y conseguir la tan ansiada victoria.

Los cadetes del AE Prat no tienen freno

No atraviesan tampoco su mejor momento los juveniles pratenses que militan en la Preferente. Escola y AE Prat acaban el mes en la zona caliente y el camino de los dos equipos sigue siendo parejo. Los del Sagnier empataron a 2 en Balaguer, perdieron en casa contra el Lleida B (0-2), ganaron al Roda de Barà (2-3) y volvieron a perder contra el Horta por cero tantos a tres. Tras el encuentro, Alejo fue relevado en el cargo de entrenador por Lluís Albasa, que ya era coordinador de la AE Prat la temporada pasada. El B de la

Escola, por su parte, empataba en Cambrils (3-3), perdía estrepitosamente contra el Tortosa en el Estruch (1-4), volvía a hacer lo mismo contra el Atlètic Segre (1-0), y finalmente ganaba a la Unificació Bellvitge en el Estruch por un apretado 3-2.

Los cadetes del AE Prat, que militan en el grupo 1 de Preferente, saben a lo que juegan y se están convirtiendo en la cara buena del fútbol base pratense. Continúan en la cabeza de la tabla, junto al Barça B y el Mercantil, con un inicio de liga fulgurante, en el que tan sólo ha cedido dos empates y cuentan los partidos restantes por victorias. Destaca la goleada por 0 goles a 10 que le endosaron al Cambrils, o los 4 que le metieron al Lleida B en la Terra Ferma. ■

► Fútbol Sala • Nacional B

Cuatro victorias consecutivas encandilan a Casa Alcalá

L. ILLO / Los de Joaquim Esteller se impusieron por 2-5 al Nàstic en Tarragona. Ortí, en dos ocasiones, Mata, Raúl y el portero Quiles firmaron la victoria a domicilio. Una semana más tarde, victoria inextremis ante el Balaguer, al igual que había sucedido la campaña anterior. A falta de un segundo para la finalización y con 5-5 en el marcador, una falta de Ortí deshacía el empate a favor de los pratenses y colocaba el 6-5 final. La

cuarta victoria consecutiva de los blanquiazules llegaría ante el Sant Julià de Lòria por 5-3 en el Julio Méndez. Ortí y Raúl, en dos ocasiones respectivamente, y Xavi daban una nueva victoria para los pupilos de Esteller.

El Sporting toma el pulso a la categoría

Por su parte el Consuldata Sporting Prat parece haberle tomado la medida a la nueva cate-

goría y sus últimos encuentros se cuentan por victorias. A pesar de las múltiples bajas que viene arrastrando el equipo de Fontanals, el juego desplegado ha hecho que el conjunto pratense se sitúe en una cómoda plaza. El 9-5 al Masnou, el 1-3 al Caldes d'Estrac y el 4-5 al Vall de Tenes B han llenado de moral al equipo de pratense. Destacar los preparativos de cara a un nuevo Torneo de Navidad que se celebrará el día 23 de diciembre en el pabellón Julio Méndez. ■

Fútbol • Los juveniles Pardo y Fuentes, en División de Honor

El fútbol pratense sigue dando sus frutos y esta temporada son dos los jugadores de nuestra ciudad que juegan en la máxima categoría de juveniles, la División de Honor. Es el caso de Edgar Pardo y Alberto Flores, ambos delanteros que militan en el Cornellà y Sant Andreu, respectivamente.

Costa ya tiene ficha

El preparador de porteros del Prat, Pep Costa, hasta la temporada pasada portero del equipo, ya tiene ficha para poder jugar esta temporada. Uno de los metas blanquillos, Joan Roig, tiene fracturado uno de los dedos de la mano y de este modo el técnico Quico Díaz ha decidido contar con Costa hasta que Roig vuelva a estar disponible.

Luis Blanco ficha por L'Escala

El que fuera jugador del Barcelona y del Prat, entre otros equipos, Luis Blanco se ha hecho cargo del equipo gerundense de L'Escala, que milita en el grupo 1 de la Territorial Preferente. Blanco, que disputa partidos con los veteranos del Barça, ha estado entrenando equipos de la zona, en la que vive desde hace años.

Hoquei • Dos victorias seguidas

Buena racha la conseguida por el primer equipo del CH Prat en las últimas semanas. Los azulados que entrena Josep Maria Canyis han vencido en sus dos últimos encuentros de liga. Vencieron por 4-7 en Vilassar de Mar, con un hat trick de David Canyis, y 3-1 ante el CT Barçino, con goles de Iván, Rubén y Lluís.

Voleibol • Los Vikings escalan posiciones

El conjunto entrenado por Juan Carlos Moreno se ha activado con dos victorias en las últimas jornadas de liga, que lo han colocado en la séptima plaza de la tabla. Ante el Sabadell, los pratenses se impusieron por 1-3 y siete días más tarde derrotaban por primera vez al líder Salou, con una remontada impresionante. Tras un 0-2 inicial, los Vikings se imponían en los tres sets siguientes.

► Bàsquet • Lliga LEB2

En zona de playoff

JUAN CARLOS CEBRIÁN / Sis victòries en deu partits han permès el CB Prat situar-se sisè a la classificació de la Lliga LEB2, empatat amb el Plasencia Galco, un dels conjunts que molts dels experts dona com a favorit a l'ascens. Precisament contra aquest darrer equip va arribar l'última victòria dels pratencs abans de tancar aquest article.

Amb un Henk Norel excepcional, i tot i la baixa de David Martínez (que de la mateixa manera que l'any passat estarà aquest mes de novembre de viatge), el CB Prat va derrotar el Plasencia per 65-63, remuntant els setze punts de diferència que els visitants van tenir en el tercer període. Norel, amb 18 punts i 14 rebots, va tornar a ser l'MVP, no només de l'equip, sinó de la jornada de la LEB2, i el seu nom ja comença a sonar a tothom. Amb 19 anys és una de les grans promeses verd-negres, aviat el veurem a l'ACB i qui sap si en poc temps també serà *draftejat* per l'NBA. Tot un luxe poder seguir les seves evolucions al Joan Busquets.

En els partits anteriors, El Prat no va poder treure profit de la seva visita a Calpe, on ja no va estar David Martínez -que es trobava en un gran moment de forma- i va caure per 82-71 després d'un irregular segon quart (31-19 pels locals en aquest període). No era la lliga, però, dels de Carles Duran, doncs recordem que el Calpe és un dels equips que ha baixat de la LEB i té com a objectiu prioritari tornar a ser en aquesta categoria l'any vinent.

Un Joan Busquets ple de gom a gom

Si una cosa és destacable enguany al Poliesportiu Joan Busquets, a part dels bons resultats que està oferint l'equip de Carles Duran, és que cada partit quasi 600 persones omplen de gom a gom el pavelló. Un ambient extraordinari que, sens dubte, fa de la pista del CB Prat una de les més complicades de la categoria, com ho demostra el fet que només el Clínicas Rincón Axarquía (en el segon partit de lliga, quan encara els pratencs no havien agafat el ritme de competició) ha aconseguit emportar-se el triomf d'El Prat.

Això també va quedar demostrat el dimecres 1 de novembre, quan el CB Prat va rebre el Caja San Fernando "B" i va assolir un nou triomf (91-78), en un encontre molt complert, on els sevillans van presentar-se amb jugadors de futur (Antonio Bustamante - un base elèctric) i contrastats (Miguel Àngel Pichardo - ex del Tau d'ACB). De nou Henk Norel va sobressortir pels potablava, amb 15 punts i 14 rebots.

En les jornades prèvies a aquest encontre, El Prat havia perdut a Muro per 96-84, en un encontre que va anar guanyant fins al

descans, i que va acabar perdent, entre d'altres motius, pels 15 triples dels locals. Igualment, també havia derrotat per 85-83 el WTC Cornellà en el derbi del Baix Llobregat i demostrant, per què no dir-ho, que ara per ara és el millor català de la categoria -tot i que amb seguretat serà difícil mantenir aquesta condició a final de temporada-. En aquest darrer encontre, a més, l'emoció va ser present fins als últims segons,

i el partit es va decidir amb un llançament extraordinari de dos de David Martínez en l'últim segon.

En el proper mes, el CB Prat haurà d'afrontar la complicada visita a La Laguna (d'amarg record pels pratencs després de la primera final a vuit de Lliga EBA disputada pel club presidit per Arseni Conde, i ara mateix líder destacat de la LEB2) i una més assequible a Vigo (un dels equips que lluitarà per no baixar); i rebrà el Caja Rioja, el Rosalia i l'Imaje Sabadell Gapsa -els dos primers equips punters, i no així els del Vallès Occidental, tot i que en aquest cas només per ser un derbi català, l'encontre ja té quelcom especial-. ■

Entrevista a Xavi Martí, jugador del CB Prat

Ha tornat l'hereu! Ha tornat Xavi Martí!

J.C. CEBRIÁN / Xavi Martí, un dels jugadors emblemàtics del CB Prat, ha tornat aquest any a l'equip per jugar a la LEB2, després de més d'un any fora de les pistes. Una pancarta instal·lada al Joan Busquets recorda jornada rera jornada que ell és un dels jugadors més estimats de l'equip per part de l'afició i amb la frase "Torna l'hereu" també fan referència al fet que ell va ser també qui va guanyar el concurs d'Ic1 que proclamava fa uns anys qui era l'hereu d'en Pau Gasol.

Per què va deixar el bàsquet Xavi Martí?

Perquè en el meu ordre de preferències va deixar de comptar com a una de les primeres. Em vaig centrar més en la meua feina i promoció professional i vaig haver de decidir. No és que no m'agradés el bàsquet, sinó que vaig decantar-me més aviat pel tema professional. Vaig continuar fent esport, però a nivell bàsic.

Què has fet durant aquest temps?

M'he agafat sis mesos d'excedència. Vaig anar de Barcelona a la Índia per terra, com a experiència personal. Després de passar-te sis mesos en una cultura tant diferent a la teva. Ja no només a nivell de bàsquet, sinó que et plantejges moltes coses, com per exemple si el ritme de vida que portem aquí a occident és l'adequat.

Com es produeix la teva tornada?

Estava viatjant i quan el CB Prat estava formant l'equip de LEB2, van contactar amb mi per via mail, per veure quines intencions tenia. Vam acabar de tancar el tema amb el president, l'Arseni Conde. És evident que hi ha una gran diferència respecte del primer any de vinculació, i la primera és que els veterans som ara més veterans, i els joves més joves. A nivell competitiu, la LEB2 és una categoria

totalment professionalitzada, amb una diferència gran en aquest sentit respecte l'EBA. No obstant, quant a estructura, me n'alegro que el CB Prat continui sent un club molt proper als jugadors, i pugui tenir amb els directius una relació d'amistat, més que una relació professional.

Com t'has trobat en aquests primers partits a la LEB2?

Després d'un any inactiu i sis mesos viatjant, i tenint en compte el salt físic que hi ha a la LEB2, m'està costant adaptar-me, però estic convençut que properament assoliré el nivell òptim. El que tinc clar és que si l'oferta m'hagués arribat d'un altre club que no fos el CB Prat no hagués tornat, perquè tinc una vinculació a nivell històric i de relació molt forta amb aquesta entitat, i això per mi és molt important.

Un altre any sabàtic el deixem doncs per molt més endavant...

(somriu) Són experiències que val la pena viure, però no es poden fer evidentment cada any. Quant al fet de continuar, vaig temporada a temporada, perquè és una lliga molt dura i competitiva i vull fer un balanç de com em trobo.

► Fútbol • 2a. Regional

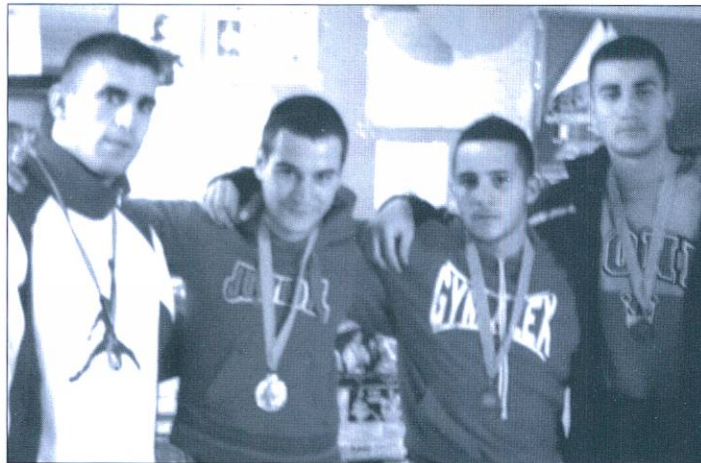
Paso atrás en las aspiraciones del Juventud Prat

L. ILLO /Con una buena racha de victorias en su haber el Juventud Prat dió un paso atrás en sus aspiraciones de situarse en los puestos punteros de la tablatras los dos últimos y negativos resultados cosechados. La victoria ante un débil Viladecans B por 4-0 daba alas a los hombres de Rafa García para el vital partido ante el líder PB Cinco Rosas. Quince minutos fueron suficientes para no llevarse los tres puntos de Sant Boi. A pesar de adelantarse en el marcador con gol de Rúben, los locales en tres jugadas calcadas de córner

hundían a los juventinos. El 4-1 llegaría antes del fin de la primera mitad por lo que el gol de Jose Gómez de falta era un mal menor para el abultado resultado que se dió. Una semana más tarde y en casa ante el Sant Esteve Sesrovires se volvió a «pinchar». Lay de penalty adelantaba a los pratenses, pero una magistral falta que se coló por toda la escuadra del meta Johan echaba al traste todo el esfuerzo realizado. Destacar la gran actuación del meta local Johan, que con sus intervenciones salvó los muebles. ■

► Boxeo El Sagnier da sus frutos

De izquierda a derecha; Guzmán, campeón de España y cuarto de Europa, Pedro Baena, Antonio Peña y Juan Guasch

D. / Contentos y eufóricos se encuentran los púgiles del Club Boxeo Prat, que se trajeron tres medallas de la final de los pasados Campeonatos de Catalunya de Boxeo Amateur que se celebraron el pasado 12 de noviembre en Canovelles. Pedro Baena "el potro" consiguió la medalla de oro en la categoría del peso pluma, mientras que Antonio Peña "Guti" en el peso welter y

Juan Guasch "la cobra" en el superligero, consiguieron medalla de plata y bronce, respectivamente. El preparador y presidente del Club Boxeo Prat, Agustín González, se sentía orgulloso de las medallas conseguidas: "estamos muy contentos y seguimos en racha, ya que al título de campeón de España de Guzmán y cuarto de Europa se suman estas tres medallas". ■

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- **INSTALACIONES FRIGORÍFICAS**
- **MAQUINARIA DE HOSTELERÍA**
- **SERVICIO TÉCNICO**
- **VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA**
- **FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE**

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Motociclismo • Moto Invent, campeón de Catalunya

El equipo Moto Invent de motociclismo dirigido por Juan Jesús Pérez se proclamó campeón de Catalunya en las categorías de 125 c.c pre-GP y Derbi pre-GP tras la disputa de la última prueba disputada en Cheste (Valencia). Johnny Rosell y Simón Rabasa fueron, respectivamente, los dos pilotos que consiguieron el triunfo

Bàsquet • El CB Prat B no acaba de rutllar

El sènior "B" del CB Prat no acaba d'agafar el ritme de competició que l'any passat el va portar a quedar-se a prop de l'ascens a la Catalana, tot i que cal reconèixer que l'equip ha canviat en gran part, i ara mateix és últim del grup 2 de 2a Catalana, posició que comparteix amb el Molins de Rei, amb una victòria en nou partits. Cal esperar, però, que l'equip vagi cap amunt, i que jugadors com Xavi Vázquez o Marc Quilis, entre d'altres, acabin convertint-se en referència a la categoria.

El Total Petrochemicals Prat Femení, a mitja taula a 3a Catalana "A"

Quatre victòries i igual número de derrotes és el balanç de moment del Total Petrochemicals Prat Femení de bàsquet després de les vuit jornades de competició al grup 1 de 3a Catalana femenina. A l'últim encontre l'equip sènior femení d'El Prat va perdre a la pista del Maristes BBC "B" per 45-35, allunyant-se d'aquesta manera dels primers llocs de la classificació.

► Bailes de Salón

Buen nivel en el I Campeonato de Otoño

DELTA / Organizado por la Federació Catalana de Balls de Saló y el Ajuntament del Prat, se celebró en el Pabellón Joan Busquets del CEM Estruch el pasado 5 de noviembre el I Campeonato de Otoño de Bailes de Salón. El concurso contó con varias modalidades: vals, cha-cha-cha, tango, pasodoble y sevillanas. Precisamente, esta última modalidad fue la más destacada, pues tuvo un gran nivel y una gran aceptación por el numeroso público asistente. La participación de parejas fue bastante numerosa tanto a nivel local como de otras, llegadas de la comarca. El campeonato estuvo dirigido por jueces de categoría nacional e internacional.

Los ganadores en las distintas categorías fueron los siguientes:

VI Campionat de Ball retro avançat (més de 50 anys): José Tena y Joana Borràs

VI Campionat de Ball retro avançat (30-50 anys): Josep Maria Rodríguez y Maria Rosa Poch

VI Campionat de Ball retro avançat (15-30 anys): Agustín Fuster y Beatriz González

I Campionat de Ball retro iniciació (més de 50 anys): Hipólito Muñoz y Ana García

I Campionat de Ball retro iniciació (30-50 anys): Clemente Tort y Sagrario Barbero

I Campionat de Ball retro iniciació (menys de 15 anys): Miguel Ángel González y Anna Escalona

V Campionat de Txa-Txa-Txa de iniciació (més de 50 anys): Gregorio Palenzuela y Trinidad Cobo

V Campionat de Txa-Txa-Txa de iniciació (30-50 anys): Clemente Tort y Sagrario Barbero

V Campionat de Txa-Txa-Txa de iniciació (menys de 15 anys): Miguel Ángel González y Anna Escalona

I Campionat de Sevillanes: Alejandro González y Laura González

Joan Porcet i Rosell, un deportista querido

Muchos fuimos los que dimos nuestra personal despedida al buen amigo Joan Porcet, que nos dejó el pasado 29 de abril. Joan fue uno de los jugadores carismáticos de la AE Prat. Al encuentro homenaje póstumo entre ex jugadores de la AE Prat y Gavà—equipos en los que militó— en el Sagnier se dieron cita muchos amigos y ex compañeros. Bartolo, Chato, Piguillem, Medir, Peláez, Manresa, Toni Salvador, Galopa, Bravo, Córdoba y Falo entre otros, estuvieron presentes en el encuentro dirigido desde la banda por Miquel Corral y Jaume Domènech y en el campo por el ex colegiado de Primera División Sergi Albert. Paco Redón y Quique Salvador, fueron los organizadores del homenaje, en colaboración con la AE Prat y el Ayuntamiento. El acto contó con la presencia de su viuda Maria Teresa, su hija Alba y las nietas, que recibieron unas placas conmemorativas. También estuvieron el ex presidente de la AE Prat, Carles Piñol, y por parte del Gavà, el presidente actual Joan Ródenas y el ex presidente Josep Contreras.

Joan Porcet inició sus primeros pasos como futbolista en la Peña Miró-Sans y la AD Prat, hasta el primer equipo en la temporada 62-63. Su entrada coincidiría con una época de éxitos: en su primera campaña contribuyó a que el Prat se proclamara campeón por primera vez en sus dieciocho años de historia, ascendiendo a Segunda Regional. Al año siguiente, a Primera Regional. Porcet jugó en el Prat hasta la temporada 65-66. Después fichó por el Gavà de Tercera División, Vilanova y hasta entrenó con el primer equipo del RDC Espanyol, pero sus obligaciones como agricultor le impedirían debutar en Primera División. Aún jugaría en la AD Prat del 71 al 73.

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

moblidecor
EXCLUSIVAS

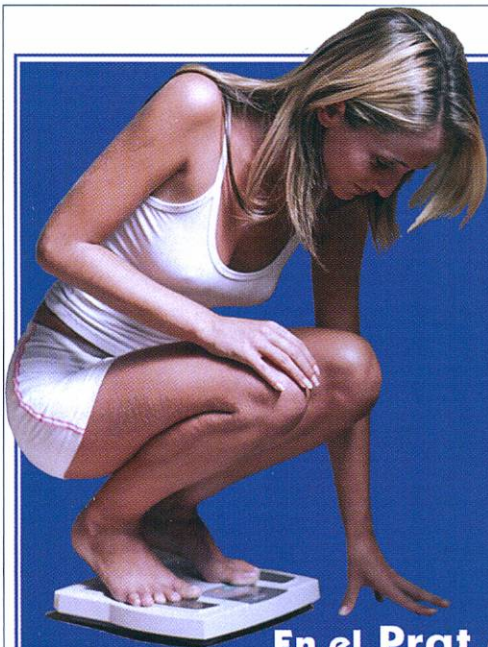
MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm
studio mobel
DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobel su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Pieta

fácil

902 99 50 52

En el Prat de Llobregat
ahora tu centro **Dieta Fácil** se encuentra
exclusivamente en Crta. Marina, 69. Bjs.
Telf: 93 379 31 98

Donde te atenderá
Pilar Nasarre
como monitora

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

► Special Olímpics de Catalunya

Tres medallas de oro y dos de plata para los deportistas pratenses

D. / Del 11 al 15 de octubre se celebraron en Lloret de Mar los Especial Olímpics de Catalunya. En este evento deportivo participó el Club esportiu APMIB_CAT, de El Prat, cuyos deportistas consiguieron tres medallas de oro y dos de plata.

José Mª Dorca obtuvo un 5° lugar en lanzamiento de peso, fue 4° en 100 metros lisos y consiguió la plata en los 200 metros lisos. Sandra Ramírez logró la sexta posición en ejercicio de suelo, el quinto lugar en barra de equilibrio y medalla de oro en salto plinton. Inma Molner logró la cuarta posición en salto plinton, la tercera en barra de equilibrio y el oro en ejercicio de suelo.

Daniel Gómez consiguió la medalla de oro en salto de potro, y logró la plata en ejercicio de suelo, que debió ser oro. La concesión de esta se-

Els atletes pratencs amb el popular actor Joel Joan.

gunda medalla estuvo precedida de una "consulta" de 20 minutos entre los jueces, que finalmente otorgaron el oro a otro deportista, tras desestimar grabaciones de la prue-

ba y la reclamación de la entrenadora de Daniel.

Los próximos Special Olímpics Mundiales se celebrarán el próximo año, en el 2007, en SHANGAI, en el que esperamos

seleccionen a alguno de estos deportistas. Como se recordará, Daniel Gómez representó a nuestra ciudad en los Special del 2003, en Dublín, en los que obtuvo una medalla de bronce. ■

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

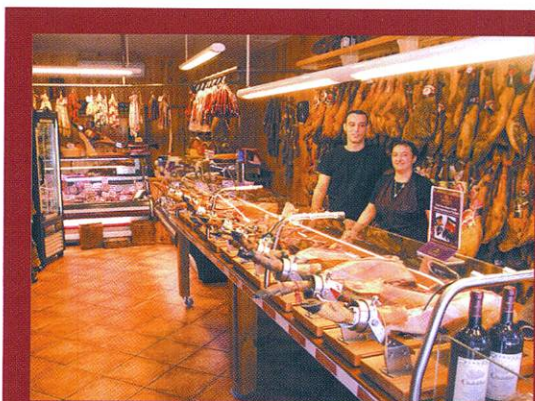
Telf. 675 27 52 52

Especialistes del pneumàtic
EQUILIBRATS • ALINEACIÓ DE DIRECCIÓ

PNEUMÀTICS
PUIG

C / Madoz, 11 • 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93 379 13 98 • Fax 93 379 56 03

El Racó del Pernil

Especialidad en jamones y quesos

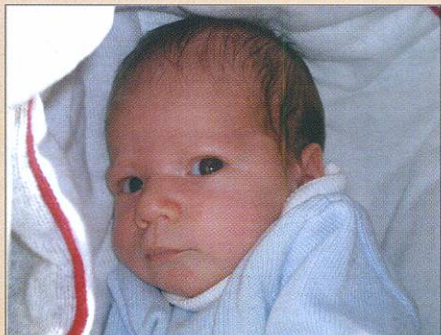
Gran selección de productos ibéricos

ELABORAMOS CESTAS DE NAVIDAD

C. Rector Farrés i Poch, 3-5 (Detrás Zonilla) • Telf. 93 479 13 96

Este es **Marcel**, hijo de nuestro compañero Toni Espigares. El bebé nació el 19 de octubre y de momento ocupa el día en comer y dormir. Su hermana Mireia, su mamá Gemma y el papá están muy contentos de la llegada del recién nacido. Marcel aprovecha la ocasión para saludar a todas sus amigas del grupo de «patxis»: Paula, Gisela, Claudia, Andrea y Sofia. Felicidades a toda la familia.

**PELETERIA
MyB PIEL**

-Piel nacional
y de importación
-Prendas a medida
y arreglos

**Ahora en C/Castella 25
Tel. 93 370 79 57**

Veronica

• p e r r u q u e r i a •
• e s t é t i c a •

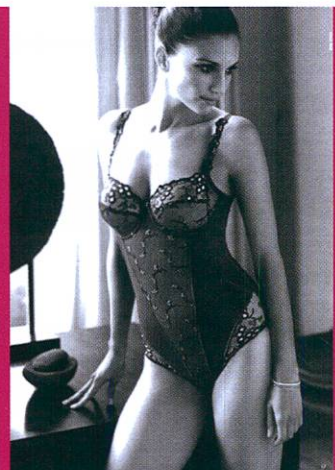
Plaça d'Ana Frank, s/n
Telf. 93 479 20 34
08820 • El Prat

Agueda Herrera

LENCERÍA - CORSETERÍA

Especialidad en
tallas grandes

Frederic Soler, 66
Telf. 93 478 47 38
EL PRAT DE LLOBREGAT

MASTER-COLCHÓN

Especialistas del descanso

Av. Remolar, 137-139 · Telf. 93 379 31 61 · El Prat

KISS

KLASSIK

• Colchón de calidad superior de LÁTEX "MEDIUM" 100% puro y poroso, para un confort y descanso naturales. • Grosor de 17 +/- 1 cm. • Funda exterior de lujo damasco (ribeteada por ambos lados). • Climatizado, con una cara de verano (acolchado con algodón puro 100% "Linters-Watte") y una cara de invierno (acolchado con lana pura de oveja "Wollsiegelqualität").

• Madera de haya vaporizada, acabados con barniz ecológico. • Doble cuerpo, con travesaño central: regulación de peso individualizada (lado derecho/lado izquierdo) en zona lumbar. • Terminales de caucho flotantes en toda la superficie del somier.

**CONJUNTO
COMPLETO
699 €
PVP**

**MÁXIMA CALIDAD
AL MEJOR PRECIO**

Viking

Moda infantil · Puericultura · Urología

Tota la qualitat al millor preu

Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Transport i visites guiades gratuïtes

Cada diumenge, et portem als espais naturals del tram final del riu.
Pots agafar un autocar que sortirà de les Cases d'en Puig
(pl. De l'Agricultura, 4) a les 9.30, 10.30, 11.30 i 12.30 hores.

Hi ha visites guiades de descoberta d'una hora de durada a les 10, 11,
12 i 13 hores.

I si voleu una visita més completa, a les 10 podeu participar
en la visita naturalista que té una durada de 3 hores.

PRAT
→ 21

Saps que ara
pots anar en autocar
als espais naturals
del riu... i gratis?

¿Croaaak
me dices?

